

Projecte Educatiu d'Agrupament

AEiG Mestre Güell Roger de Llúria

Curs 2015/2016

1a Actualització: curs 2017/2018

2a Actualització: curs 2024/2025

Índex

1. INTRODUCCIÓ I PRESENTACIÓ DEL PEA

2. ANÀLISIS DEL CONTEXT

- 2.1. AEiG Mestre Güell Roger de Llúria:** Una història d'amor etern
- 2.2. L'entorn local:** La màgica boira targarina i el suport dels Amics
- 2.3. MEG i FCEG:** La gran família catalana
- 2.4. WOSM i WAGGGS:** L'univers escolta

3. IDEARI, TRETS D'IDENTITAT, MODEL DE PERSONA

- 3.1. LA LLEI ESCOLTA I GUIA:** La llei que ens agermana
- 3.2. OPCIONS:** País, Persona i Espiritualitat
- 3.3. PEDAGOGIA DEL PROJECTE:** Les fases a la targarina
- 3.4. DINAMISMES:** Explotant el nostre potencial
- 3.5. RITUALS:**
 - 3.5.1. Pas de branca
 - 3.5.2. Imposició de fulards
 - 3.5.3. Promesa
 - 3.5.4. Tòtem
 - 3.5.5. Bans i cançons
- 3.6. IDEARI DE L'AEIG:** La nostra proposta de valors

4. OBJECTIUS GENERALS DE L'AGRUPAMENT

5. ESTRUCTURA, ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

- 5.1. ORGANIGRAMA** de l'AEiG Mestre Güell Roger de Llúria
- 5.2. TASQUES I FUNCIONS** de tots els caps de l'Agrupament
- 5.3. RRHH** , el perfil dels membres de l'EA
- 5.4. COMISSIONS I EQUIPS**, que són i perquè serveixen
- 5.5. RELACIONS**, la nostra comunicació interbranquial
- 5.6. MÈTODE ESPECÍFIC DE BRANQUES**, funcionament de cada branca
 - 5.6.1. Potes tendres
 - 5.6.2. Llops i Daines
 - 5.6.3. Ràngers i Noies Guia
 - 5.6.4. Pioners i Caravel·les
 - 5.6.5. Trucs

6. EXECUCIÓ DEL PROJECTE

- 6.1. A nivell d'Agrupament
- 6.2. A nivell de branques
- 6.3. Calendarització
- 6.4. A nivell de moviment

7. AVALUACIÓ

1. INTRODUCCIÓ DEL PEA

El que esteu començant a llegir ara mateix es defineix com a **“PEA”, (Projecte Educatiu d'Agrupament)**. Aquest document pretén recollir el funcionament, l'estructura i la personalitat del nostre Agrupament Escolta i Guia, l'AEiG Mestre Güell Roger de Llúria.

Tot i viure sota el mateix moviment (Minyons Escoltes i Guies de Catalunya), tots els caus d'arreu del país tenen les seves característiques i peculiaritats. Tots els qui hem format part del nostre Agrupament, (i segurament també els que ho han vist des de fora), sabrem que **el cau de Tàrraga té unes particularitats ben marcades** de les quals ens en sentim molt orgullosos, i que a la vegada volem aprendre maneres de fer d'arreu per millorar any rere any.

La creació d'aquest PEA neix d'un batibull de necessitats acumulades durant els darrers anys al nostre cau que per fi han trobat el moment de plasmar-se de forma escrita. **L'envergadura i la repercussió que té l'Agrupament envers la ciutat**, els objectius d'Agrupament fixats, com el de **tenir més presència del mètode al nostre dia a dia**, o bé **la perspectiva de futur i relleu generacional**, són algunes de les raons de pes que ens van fer arrencar **aquest projecte, que pretén ser una eina útil, viva i pedagògica**, que garanteixi una bona salut escolta per molts anys:

- **Una eina útil**, que es tingui en compte **tant a nivell intern**, a l'hora d'encarar solucions a situacions concretes que es puguin donar durant el dia a dia, **com a nivell extern**, per tal d'oferir a tercers que estiguin interessats una informació actual i fidedigna per respondre a la pregunta de “qui som”.
- **Una eina viva**, que mostri **l'actualitat del nostre AEiG**, i que entretengui al lector no només amb material interessant, sinó també curiós i visual.
- **Una eina pedagògica**, que ens serveixi als caps a l'hora **d'educar als nostres escoltes i guies** de totes les branques que formen l'Agrupament.

Amb aquests objectius en ment, ens hem aventurat a preparar un PEA amb cara i ulls, per tal de seguir millorant com a cau i seguir creixent i fer créixer persones, mitjançant el mètode escolta.

Sempre a punt!

2. ANÀLISI DEL CONTEXT

L'efervescència del nostre Cau és deguda a la constància i la dedicació d'un equip de caps que dedica part del seu temps a educar nens i nenes de totes les edats a través del mètode escolta. Però, abans de veure el nostre funcionament com a entitat, cal posar-nos en context.

2.1. AEiG Mestre Güell Roger de Llúria: Una història d'amor etern

Hi havia una vegada a Tàrraga, un Agrupament Escolta i Guia format per un estol de daines. Va néixer **l'any 1959** i, tot i que de ben segur ningú ho sabia, va acabar sent la guspira detonant d'una meravellosa història d'amor que encara dura a dia d'avui.

En qüestió de mesos, l'any 1960, va néixer definitivament l'Agrupament Roger de Llúria, format només per nois i amb un fulard de color verd i negre. Més endavant, també va donar llum un altre Agrupament, el Mestre Güell, format només per noies i amb un fulard vermell i negre.

Tot i que mai ho van confessar, de ben segur que ja de ben petits s'agradaven. Tan evident era aquesta atracció, que tot just uns mesos més tard de que els dos fessin la majoria d'edat, **l'any 1979**, van decidir unir-se per començar una aventura junts. L'Agrupament es va passar a dir Mestre Güell Roger de Llúria i es va decidir que el fulard fos el verd i negre.

D'ençà fins a dia d'avui, l'AEiG Mestre Güell Roger de Llúria, s'ha mantingut ferm als seus valors i conviccions, i ha anat evolucionant de la mateixa manera que ho ha fet tota la societat del país. **L'any 2009** es va fer una gran celebració pel cinquantenari que feia l'Agrupament, deixant palesa la gran salut que gaudia l'escoltisme i guiatge a la nostra ciutat. Sense tenir-ne mai prou i gràcies a la motivació explosiva d'uns quants escoltes de Tàrraga, **l'any 2017** la nostra ciutat va ser la acollidora de la macrotrobada més gran que s'ha fet mai a Catalunya, la Jamborinada, la qual reunia a tots els Escoltes i Guies de Catalunya.

I parlant de Tàrraga: si entenem el nostre Agrupament com una bonica història d'amor, s'ha de dir que no hagués estat possible sense la naturalesa i fervor que envolta la nostra vila.

2.2. L'entorn local: la màgica boira targarina i el suport dels Amics

Com si d'una misteriosa i màgica boira es tractés, Tàrraga està impregnada d'una aura molt propícia per dur a terme les nostres activitats escoltes. Viure a un poble actiu, amb gana, associatiu, amb espais naturals únics, cultural, solidari i col·laboratiu, no fa més que ajudar al desenvolupament de les nostres activitats.

De fet, creiem que en part el poble és així gràcies a l'esperit escolta que ha crescut dins nostre (de tots aquells que han format o formen part de l'Agrupament) i que no abandonem quan sortim del cau el dissabte a la tarda.

Tàrraga ens ajuda a fer créixer i nosaltres ajudem a fer créixer Tàrraga.

I com no, els millors amics que tenim, aquells que hi són a les verdes i a les madures... són les amigues de tota la vida, les Amigues dels Escoltes.

Les Amigues és una associació creada a finals dels anys 80 formada pels pares i mares dels nens i nenes del cau, i també antics escoltes i guies, els quals també col·laboren en diferents actes i organitzen regularment activitats pels pares i mares. Finançament de l'edifici del Cau, adaptació de noves sales, manteniment del material de campament, cop de mà sempre que se'ls demana...aquests són només alguns dels exemples del que fan les Amigues per nosaltres. Hem de tenir en compte que l'entitat va néixer amb la necessitat de que el cau com a local físic fos més gran i van tenir la valentia de comprar un edifici on actualment encara s'eduquen els numerosos escoltes i guies targarins.

Els són un recolzament imprescindible per a l'Agrupament i ens sentim molt privilegiats que sempre siguin al nostre costat.

2.3. MEG i FCEG: La gran família catalana

I tot seguit hi ha la família. Pensem que l'essència dels Agrupaments és la manera com eduquem als escoltes dia a dia, cau rere cau, campament rere campament. Amb aquesta actitud, de vegades ens oblidem de la gran família catalana a la que pertanyem, **MEG** (Minyons i Escoltes Guies de Catalunya) i la **FCEG** (Federació Catalana de Escoltisme i Guiatge). Les dues associacions ens representen a nivell tant nacional com internacional i organitzen aquest moviment al nostre territori. De fet, a Catalunya hi ha 3 associacions escoltes:

- **MEG**, de la qual nosaltres en formem part i que es defineix com *“una associació sense ànim de lucre amb la **missió** d'educar infants i joves a través del **mètode escolta i guia**, fent-los protagonistes del seu creixement personal, per tal que esdevinguin **persones conscients, actives i compromeses** amb la societat”*
- **Escoltes Catalans**, els quals *“eduquen en i per la llibertat, entenent la laïcitat com una actitud encaminada a respectar la diversitat de creences i pensaments, i a triar lliurement els propis”*
- **Acció Escolta**, que *“té la finalitat de contribuir a l'autoformació de persones lliures, compromeses, coherents i obertes, disposades a transformar la societat i construir un món millor i més just.”*

Totes tres associacions formen part d'una federació que ens representa a nivell internacional:

- La **FCEG** (Federació Catalana de Escoltisme i Guiatge), que es defineix com *“el projecte d'escoltisme i guiatge del país, present arreu del territori català, i que implica directament a més de **20.000** infants i joves, 4.000 dels quals són els i les caps, responsables i líders d'aquest gran projecte educatiu. La FCEG compta amb 200 agrupaments que desenvolupen el projecte escolta i guia des de l'arrelament i la implicació local, desencadenant sinergies de participació i compromís amb els municipis amb els que conviuen.”*

Sabies què...?

L'edifici on cada dissabte totes les branques fem cau és propietat de les Amigues dels Escoltes. Va ser comprat l'any 1985 i des de llavors han passat nombroses generacions de jovent que han pogut gaudir d'un espai idíl·lic per a dur a terme les seves activitats.

La FCEG és sobirana a nivell nacional, reconeguda a nivell internacional per la WOSM i la WAGGGS, i està lliurement associada amb la FEE (Federación de Escultismo en España) i amb la FEG (Federación Española de Guidismo). Amb la República ens ho plantejem?

Històricament una de les principals diferències entre els tres moviments es centrava amb els trets religiosos identificatius de cadascun, característica que amb el pas del temps s'ha anat convertint amb un punt de confluència per part de les tres associacions. Per aquest motiu i molts d'altres, l'escoltisme i guiatge català va iniciar un procés d'unió de les tres associacions: Va començar amb una primera Fase d'Anàlisi (2009-2014) on es va treballar per l'acostament i el coneixement entre les tres associacions de la FCEG, promovent la identitat col·lectiva, la unitat d'acció i la definició d'un horitzó comú. En segon lloc hi va haver la Fase de Construcció (2014-2018) on es va definir, amb la participació dels agrupaments, les bases d'una nova associació d'escoltisme i guiatge oberta i catalana. Es van seguir quatre línies de treball: Ideològic, Formatiu, Metodològic i Organitzatiu.

El procés va culminar l'any 2018 amb la celebració simultània de les Assemblees Generals Ordinàries de les tres entitats escoltes de Catalunya: Acció Escolta de Catalunya, Escoltes Catalans i Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. Celebrades als municipis de Canyelles, Cerdanyola del Vallès i Olesa de Montserrat, respectivament, les tres convocatòries van comptar amb la participació d'un total de més de 2.100 joves de fins a 163 agrupaments escoltes d'arreu del territori. Els i les caps escoltes es van decantar per conservar la forma orgànica de les seves entitats, descartant d'aquesta manera la proposta de fusió.

Arrel de tot el treball generat durant aquests anys, Minyons Escoltes i Guies va iniciar un treball per a crear un nou mètode i així actualitzar la proposta pedagògica de l'entitat aprovada l'any 2008. A l'AGO de Manresa de 2024, sota el lema "Som educació, som comunitat" es va presentar el nou "Mètode Obert" i es van definir les línies pedagògiques que trenaran l'entitat durant els propers anys.

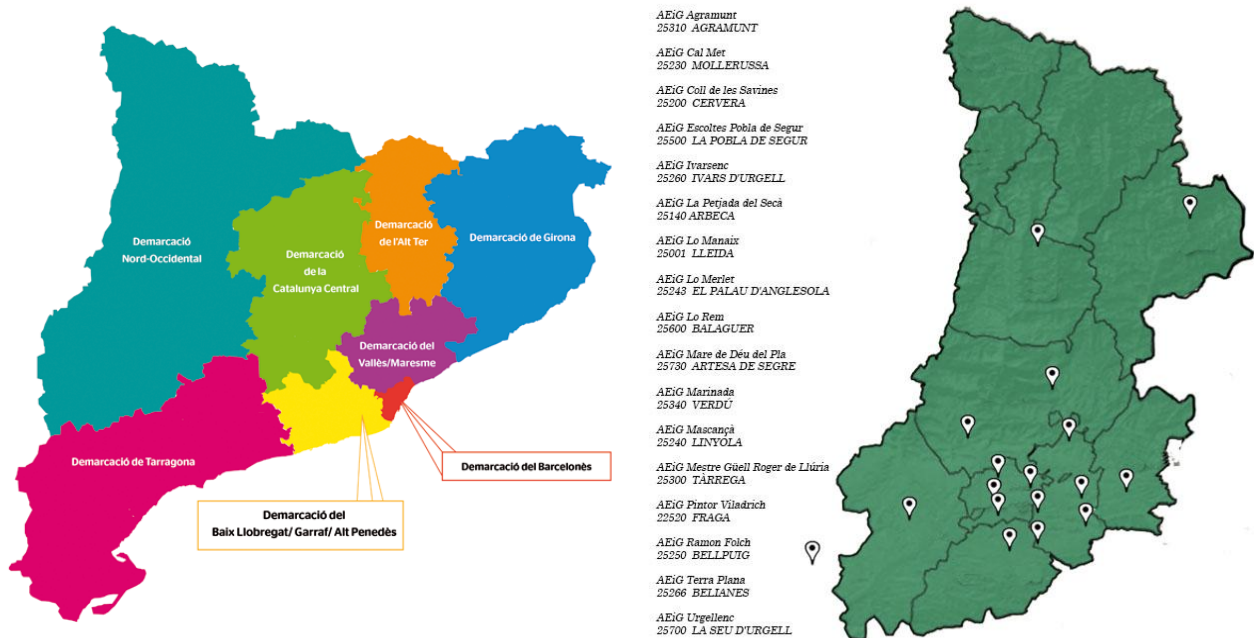
Sabies què...?

...

La FCEG porta molts projectes entre mans. Un d'ells és l'SCOUTASMUS, una iniciativa dirigida a caps escoltes i guies que fan una estada a l'estranger, que ofereix l'oportunitat de continuar participant en l'escoltisme al país d'acollida.

...

Tornant a nivell de Catalunya, MEG s'organitza en demarcacions. Tàrrrega forma part de la demarcació Nord Occidental, una de les 8 demarcacions en què es divideix el territori. La nostra va néixer el 1973 i ja porta més de 50 anys en funcionament. I així ho vam celebrar, trobant-nos tots els infants, caps i antics membres a Agramunt el 2023 per a celebrar els 50è de la demarcació.

Tots els i les caps dels agrupaments de la demarcació conformen l'**assemblea de la demarcació (ADO)**, que és el seu màxim òrgan de decisió. I a cada demarcació, hi ha un **equip de demarcació** que vetlla pel seu correcte funcionament, i coordina i desenvolupa projectes comuns entre els agrupaments que en formen part. L'integren el comissari/a de demarcació, l'administrador/a, el responsable pedagògic/a i el responsable de l'escola de formació; i a la nostra demarcació reben el nom de SIRGA. Aquests, són elegits a l'ADO i tenen la responsabilitat d'assumir el càrrec durant 3 anys. També trobem altres equips de demarcació i comissions, que vetllen per a fer feines més concretes i ajudar amb les tasques que s'aproven a les taules (reunions mensuals de caps de demarcació). En són alguns exemples els makros, frikis del mètode, gènere, sostenibilitat...

Des de Tàrrrega, com no podia ser de cap altra manera, participem de forma activa per tal de tenir una demarcació forta i envejable. La sinergia entre Agrupaments de la mateixa zona és imprescindible per tal que els i les caps comencin a notar l'envergadura del moviment i puguin participar en activitats o sortides que comprenen un grup d'agrupaments com poden ser les sortides de branques que es fan cada 2 anys (GARBES) o les macrotribades de tota la demarcació que es celebren cada 4 (els BOOM).

2.4. WOSM i WAGGGS: l'univers escolta

I més enllà, com quan som als campaments de nit i mirem al cel i ens quedem amb la boca oberta amb les estrelles, hi ha la WOSM i la WAGGGS, les dos grans associacions mundials escoltes, que engloben tot l'univers escolta conegut. És molt llunyà i sembla inaccessible, però ens fa recordar que d'escoltisme n'hi ha a tot el món, i existeixen moltes maneres de fer-lo, i que si somiem una mica algun dia podem arribar a tocar i conèixer algunes estrelles que semblen inabastables.

A través de la FCEG, els agrupaments escoltes i guies també adquireixen una **dimensió internacional** formant part i participant de l'Organització Mundial del Moviment Escolta (**WOSM**), i l'Associació Mundial de Noies Escoltes i Noies Guies (**WAGGGS**), amb presència a més de 160 països i amb més de 45 milions de membres arreu del món.

Fins a l'infinit, i més enllà!

Sabies què...?

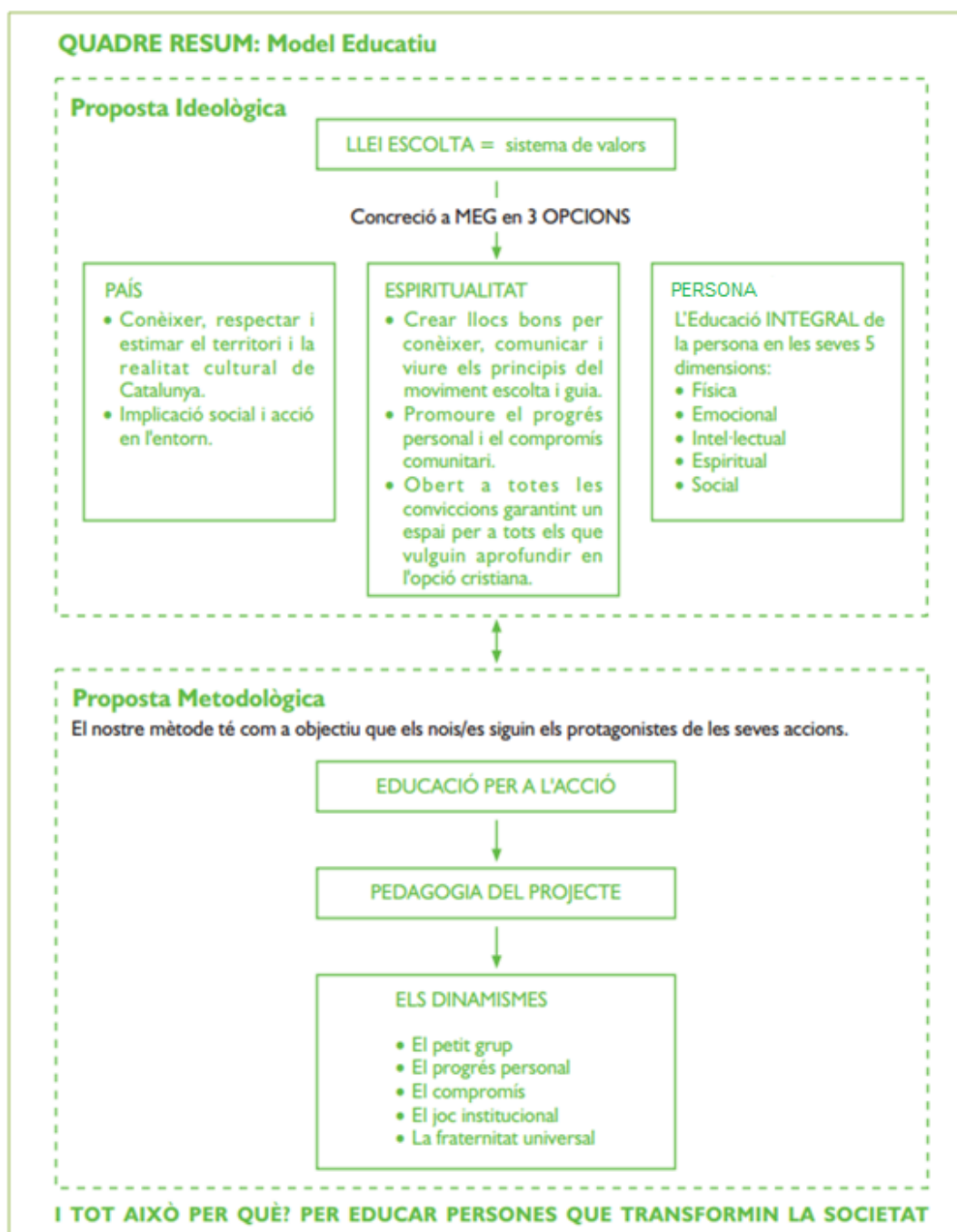
...

Existeix un Centre Scout Internacional situat a Kandersteg, un entorn natural privilegiat de Suïssa, que està obert durant tot l'any i que està administrat per escoltes voluntaris d'arreu del món. Es defineixen com el "Jamboree permanent" i va ser creat el 1923.

...

3. IDEARI, TRETS D'IDENTITAT, MODEL DE PERSONA

Els caps eduquem als escoltes a través del mètode escolta, una proposta educativa que s'ha anat construint amb el pas del temps i que MEG resumia així l'any 2005:

Tot i que aquesta és la proposta teòrica, el mètode no consisteix amb una manera tancada d'educar seguint unes directrius concretes, sinó ben al contrari: és totalment adaptable a les situacions, persones i naturalesa. Amb una paraula, s'acostuma a definir el nostre estil de formació com a **vivencial**.

En funció del lloc on es dugui a terme una activitat escolta, el cau serà diferent, però sense perdre l'essència scout. Això és precisament el que intentarem explicar amb aquest punt: **com entenem i duem a terme a Tàrrrega el mètode?**

3.1. LA LLEI ESCOLTA I GUIA: La llei que ens agermana

La llei escolta i guia simbolitza els valors que potenciem, a la mateixa vegada que la manera de com ho fem. Cada associació ha adaptat la llei al seu projecte educatiu i MEG l'ha sintetitzat en deu frases:

1. *Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.*
2. *Vivim la nostra fe i respectem les conviccions dels altres.*
3. *Aprenem a ser útils i a fer servei.*
4. *Som germans de tothom i treballem per la pau.*
5. *Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.*
6. *Defensem la natura i protegim la vida.*
7. *Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.*
8. *Som decidits i afrontem les dificultats sense por.*
9. *Estimem el treball i volem fer bé les coses.*
10. *Aprenem a estimar i a jugar net.*

La llei escolta abasta totes les actituds amb les que un bon escolta ha de promoure, i amb les quals hi ha de conviure. Cada llei té un ampli sentit i un missatge, que permet que pugui ser interpretat tant per un pota tendra com per un truc, amb matisos més o menys diferents.

És durant els primers anys al cau (PT i LLiDs), quan els nens i nenes aprenen les lleis, i comencen a ser fins i tot conscients del que signifiquen. Durant aquest període, es treballa sobretot mitjançant l'exemple i tant es pot dedicar un cau a treballar el valor que inspira una llei, com amb accions esporàdiques que poden concórrer al llarg d'una excursió o durant uns campaments. A mesura que passen els anys, la llei escolta potser no es treballa tant explícitament, però sí que està present en la majoria d'activitats que es duen a terme i es comença a entendre sense necessitat d'explicació. Cal tenir en compte que la llei escolta, és la llei que ens agermana.

3.2. OPCIONS: País, Persona i Espiritualitat

La proposta educativa de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya es fonamenta en tres opcions bàsiques que representen tres angles d'actuació concreta en el terreny del servei a la societat. Tres punts sobre els quals, com a moviment, pensem que és indispensable treballar per dinamitzar, transformar o desenvolupar el nostre medi social i superar algunes mancances.

País:

"El nostre escoltisme es desenvolupa a Catalunya i es proposa crear una consciència crítica sobre la situació actual de la societat, educant en aquelles actituds i aquells valors que poden ajudar a la seva transformació. No ens tanquem dins un país estereotipat i inamovible, estem oberts a valorar i treballar totes les possibilitats que poden enriquir i millorar el nostre país.

L'opció país comporta, doncs, prendre una postura clara davant de fets i esdeveniments, com també la idea d'arrelament que ha de presidir qualsevol intenció educativa. Creiem que els ciutadans compromesos amb la societat catalana que volem han d'anar-se fent a poc a poc, tot començant a comprometre's amb petites responsabilitats dins els seus equips i anar creixent i aprenent a gestionar les unitats participant en les institucions que els entrenaran per a la vida social adulta i compromesa"

Al nostre Agrupament ens involucrem de forma proactiva amb diferents activitats de tots tipus, tant en les festivitats que es celebren a nivell nacional (com poden ser la castanyada, Nadal, Sant Jordi...), com locals (la Festa Major, Parc de Nadal...), i fins i tot també ens endinsem en projectes per conèixer millor la ciutat on vivim i millorar el nostre entorn (Fem Servei, la Marató, el Gran Recapte...). En aquest sentit, entenem que totes les branques poden aportar coses positives en funció de cada activitat i/o projecte, i volem que cadascú sigui conscient del paper que hi juga i el granet de sorra que aporta per a la transformació i prosperitat de l'entorn on vivim.

A nivell branquial, els debats, els projectes, la distribució de rols dins una família i les descobertes (d'una ciutat, una associació, d'un altre cau...), són les principals eines que utilitzem per treballar aquesta opció. Els valors que intentem transmetre són alguns com l'esperit crític, la solidaritat, el respecte, la consciència civil i social i l'estima pel territori i la gent d'aquí.

Persona:

"La persona s'autoeduca tot fent camí amb els/les companys/es i els/les caps. L'educació de la persona es basa en la responsabilització al si del petit equip integrat en un marc més ampli de realització que és el grup (la unitat). Caminar cap a l'autonomia personal, la responsabilització, la capacitat d'organitzar-se i l'autogestió del grup són objectius essencials cap a on apunta la pedagogia del projecte.

Dins la nostra proposta educativa és essencial l'ajuda del/de la cap o de l'animador/a com a guia del progrés de cada persona, de la mateixa manera com és imprescindible la interrelació entre els/les companys/es de diferents edats dins d'una mateixa etapa evolutiva. L'aprenentatge entre companys/es enriqueix el procés educatiu. Pretenem arribar a ser els guies de la nostra educació personal."

Al cau sempre diem que no ens limitem a educar nens i nenes en funció del nostre entorn, sinó que formem persones que s'adaptin a aquesta societat i treballin per transformar-la. Els moments en que més treballem l'opció persona és quan la branca conviu i fa coses plegats, ja sigui a nivell branquial o amb sisenes, patrulles o equips. Aquestes situacions es duen sobretot als campaments i a les rutes, espais on es trenca totalment

amb l'ambient "autoritari" amb el que vivim dia a dia i els infants descobreixen per si sols les seves dots de lideratge, organització i respecte.

A un Agrupament tan ampli com el nostre, és veritat que la total coneixença i la organització és més complicada degut al volum d'escoltes i guies per branca. Tot i així, també busquem la part positiva per tal que aquesta característica tingui també les seves parts positives: com més nens i nenes, més opinions, més diàleg i més aprenentatge. No és gens fàcil aconseguir que tothom es senti lliure i digui la seva en un debat, i l'eina que més fem servir perquè així sigui és els debats en petit grup. A partir d'aquí, l'autoestima i confiança que tingui cada nen i nena és un valor a treballar per tal d'enriquir al màxim l'activitat que s'estigui duent a terme gràcies als dinamismes en general i al progrés personal en concret.

Espiritualitat:

"Minyons Escoltes i Guies de Catalunya apostem per un espai de trobada, de diàleg i treball entre les diferents opcions i sensibilitats espirituals buscant el punt d'encontre i enriquint-nos amb les diferències. A més a més, essent fidels al nostre origen cristià, apostem per facilitar l'acollida i la trobada de les persones que volen conèixer, viure, celebrar i aprofundir en aquesta proposta.

Eduquem per mitjà de l'animació, respecte i acompanyament dels diferents processos personals i de les diferents expressions i sensibilitats espirituals, sempre que aquestes aprofundeixin la proposta de valors de MEG i els principis del moviment escolta i guia i promoguin el progrés personal i el compromís comunitari."

Tot escolta ha de reflexionar i tenir, si menys no, l'oportunitat de pensar el que ell vol, qui vol ser i despertar totes les inquietuds que té amagades dins seu. Per fer-ho, s'ha de promoure la creació de situacions, espais i moments que transcendeixin la persona i li permetin, en plena llibertat i acompanyat dels altres, la creació del seu propi sistema de conviccions, valors, actituds i accions.

Tot i que per qui no ho entengui, pot sonar complicat i ambigu, l'espiritualitat és essencial per tots els escoltes i és evident que creix a mesura que es va avançant de branca i els nens comencen a sentir empatia i es desperta dins seus el sempre preuat esperit crític i constructiu. Tanmateix, les activitats per treballar aquesta opció són complicades de dur a terme i varien molt en funció de l'estat d'ànim i motivació del grup, ja que és complicat trobar espais personals amb branques tan amples. L'eina per excel·lència on es treballa aquest aspecte a la majoria de branques és el progrés personal.

3.3. PEDAGOGIA DEL PROJECTE: Les fases a la targarina

Per començar aquest apartat, agafem l'explicació de MEG referent a la pedagogia del projecte, redactat al llibret "ENFOCA'T":

*"La proposta educativa no seria completa sense la definició d'una **metodologia** adequada per arribar als objectius educatius, una metodologia que defineix el nostre estil de fer, l'educació per a l'acció, donant importància al protagonisme de la persona, perquè entenem que és amb l'acció que ens eduquem.*

*La metodologia es basa en **fer projectes en grup**. L'aplicació de la Pedagogia del Projecte converteix cada individu i cada unitat en protagonista de la seva pròpia acció: **descobrir, proposar, escollir, planificar, realitzar, revisar i celebrar el seu propi projecte**. D'aquesta manera, es fa realitat l'aprenentatge mitjançant l'observació i l'experimentació de l'educació activa."*

Queda clar, doncs, que la Pedagogia del Projecte (PdP d'ara en endavant) és el mitjà el qual utilitzem per tal de dur a terme els nostres projectes amb una garantia d'èxit i on cada fase ha d'esdevenir un espai de creixement i aprenentatge per a tots els protagonistes.

Una vegada més, les particularitats del nostre Agrupament a l'hora de dur a terme la PdP són molt pronunciades. Per fer-ho més visual i dinàmic, farem un breu resum de cada fase i un exemple real de com es va dur a terme un projecte de Llops i Daines el curs 2014/2015:

DESCOBERTA: Fase en que s'estimulen les inquietuds dels infants i joves per tal que expressin allò que més els agradaria fer, tenint en compte sempre el context escolta. A branques amb gran nombre de nens i nenes, s'ha de buscar un espai molt extens per tal de no rebre influències de tercers i poder centrar-se amb un mateix.

Els caps de LLiDs, per fer entendre als infants tot el que implica fer un projecte (el curs 2014/2015 érem la branca més petita pel que fa edat i molts infants no sabien, com és normal, que es fa al cau i que es diferencia), vam dedicar tot un cau a explicar en què consistia això de la PdP. Resumidament, que el que es fa es tria entre tots (caps i nens/es) i que han de pensar amb coses que els hi agradin de fer perquè així gaudiran més.

PROPOSTA: Les inquietuds dels infants i joves es plasmen a un lloc per escrit i es fan propostes sòlides de possibles projectes que es poden dur a terme tot utilitzant, per exemple, el recurs de la pluja de idees. Per no amagar les interioritats d'aquells infants i joves més callats i no ser abduïts pels grans motivats de la branca, cal fer un espai on tothom hi participi però que sigui còmode per tothom.

Vam desplegar al terra del cau un llarg rotlle de paper i els infants i joves, lliurement, van escriure i dibuixar els projectes que tenien al cap.

ELECCIÓ: Es tria, d'entre totes les propostes, el projecte (o els projectes) que més agradin i motivin a la branca. És una fase on hi ha diferents grups que defensen la seva opinió per dur a terme un projecte i no l'altre. Per fer-ho més constructiu, aprofitem per explicar per què potenciem l'assemblearisme (en clau d'arribar a un consens entre tots) i no utilitzar un sistema de votació. Això pot ajudar a fer calmar als infants i joves, i mostrar-se més oberts a la sempre polèmica hora de la elecció.

En un altre cau, vam tornar a desplegar el rotlle i mitjançant una dinàmica de respecte i cordialitat, vam elegir entre tots dur a terme el projecte de pintar el cau de LLiDs. Per escollir-ho vam utilitzar els gomets per

fer una dinàmica on cada infant podia utilitzar gomets de diferents colors per valorar les diferents propostes i així vam escollir-ne una de guanyadora.

PLANIFICACIÓ: Una bona coordinació, planificació i calendarització és vital per assegurar l'èxit del projecte. A mesura que les branques es van fent adultes, aquesta fase recau més sobre ells, ja que la bona organització i el treball en equip són grans valors escoltes que són fàcilment aplicables a partir de PiCs i segons quin projecte, RiNGs. A nivell de branques de menor edat, és sobre els caps qui recau aquesta responsabilitat.

Tenint en compte tots els caps de setmana disponibles que teníem, vam fer la calendarització, vam determinar les parets que eren més viables pintar i vam fer una dinàmica amb tots els nens per tal de decidir quins dibuixos o pintures volíem fer. Nosaltres ens vam encarregar de la compra de tot el material de pintura.

REALITZACIÓ: La fase més intensa, la més llarga, on l'essència és màxima... és, evidentment, durant la realització del projecte planificat. Totes les fases prèvies estan dissenyades per tal d'arribar aquest moment i fer-ho de la millor manera possible, per la qual cosa s'obté un sentiment de compromís i una sensació de satisfacció amb tu mateix. El fet de compartir-ho amb d'altres també ajuda. Com a nota negativa, cal destacar que en alguns projectes és en aquesta fase quan els ànims decauen (per una part de la branca, que no està 100% motivada, per exemple) i s'ha d'actuar ràpidament per reconduir la situació.

Vam dedicar molts cau a pintar aquells dibuixos que vam triar entre tots. Al ser tants infants i joves que volien participar, ens vam haver de partir per no fer overbooking a la sala: un grup pintava, mentre la resta d'infants o joves anaven jugant, i així ens anàvem tornant. Al final, tots vam acabar pintant i participant del projecte.

REVISIÓ: L'autocrítica per millorar en futures ocasions és cabdal a tot el moviment escolta, i per això és una fase molt important a tenir en compte a la PdP. Cal destacar que la revisió existeix tant a nivell de branca (caps + infants i joves), com a nivell de només caps, com a nivell d'infants i joves (en branques més adultes). Al ser tants infants i joves en el nostre Agrupament i amb la finalitat de que tots puguin dir la seva, el petit grup és una de les eines que més utilitzem per dur a terme revisions importants. Els caps són els encarregats de preparar una bona dinàmica per tal d'expressar les crítiques constructives i aspectes a millorar, així com els aspectes positius i que cal mantenir de cara futurs projectes semblants.

Una vegada acabat el projecte, tocava revisió. Per grups de 5, tots havien de pensar amb 3 coses que els hi havia agradat i 3 que no. A l'hora de posar-ho en comú, ho apuntàvem a la pissarra i si algun grup ja ho havia pensat aixecava la mà i ho anotàvem. Com a revisió principal va sortir que potser havíem estat masses caus pintant i que alguns dibuixos no havíem acabat tal com ens ho imaginàvem. Com a punt positiu, destacar que molts infants i joves no havien pintat mai a una paret i els hi ha agradat, i que els hi agrada anar a cada cau i veure parets que ells mateixos han pintat.

CELEBRACIÓ: La celebració del projecte consisteix simplement en assaborir el projecte en un ambient festiu una vegada s'ha acabat. Es pot aprofitar com a moment per fer pinya tots plegats i encarar nous reptes.

Vam aprofitar un cau per fer la inauguració de la "nova" sala de LLiDs, amb les parets pintades tal com ens les havíem imaginat. Era el premi després de tant esforç i hores invertides!

Més enllà d'adoptar la PdP com una pauta a seguir a l'hora d'emprendre els nostres projectes, queda palès que cada branca, cada moment, cada projecte és diferent i que l'execució és adaptable en funció d'aquesta i moltes altres variables. La PdP no és un guió, sinó una guia que ens ajuda (moltes vegades sense inclús ser conscients) a fer escoltisme mitjançant l'observació, l'experiència, l'espontaneïtat, el compromís, l'acció i molts altres valors més.

La PdP ens remarca la importància i grandesa d'educar durant el viatge, i no pas només a la conclusió del mateix. [\(Afegir un croquis visual\)](#)

3.4. DINAMISMES: Explotant el nostre potencial

Els dinamismes són les eines que els caps tenim com a educadors per tal d'explotar el potencial tant d'una branca sencera com d'un escolta o guia. En tenim 5 de clarament diferenciats: **el petit grup, el progrés personal, la fraternitat universal, el joc institucional i el compromís**. Per explicar aquest punt, exposarem situacions diverses on tendim a utilitzar aquests diferents dinamismes.

EL PETIT GRUP: *“Treballem amb equips petits per fer quelcom més gran” Treballar amb grups reduïts ens permet que cada noi i noia se senti acollit i valorat, pugui trobar el seu lloc, realitzi una funció concreta i aprengui a responsabilitzar-se de la tasca conjunta.*

El diàleg, la confrontació d'opinions i el treball en equip porten a l'adquisició d'actituds de col·laboració, respecte, tolerància, valoració de la diversitat i comprensió

Situació on aplicariem el petit grup, en una branca de LLiDs: Al dia de triar l'eix d'animació dels campaments, quan podem arribar a ser 60 LLiDs junts a una sala. No té sentit preguntar a tots a la vegada el que voldrien fer, i per això el millor es dividir-los en petits grups per tal de que s'expressin amb més llibertat i comoditat. Després, un portaveu posa en comú totes les idees que han sortit en aquell grup.

EL PROGRÉS PERSONAL: *“Som i fem prendre consciència del nostre creixement” Cada infant i jove rep l'atenció personalitzada dels seus caps amb un seguiment constant. Es mostra de forma explícita la seva evolució personal, amb els altres i amb l'entorn. El progrés es dinamitza segons les noves situacions i responsabilitats que adquireix l'infant. Cada nova responsabilitat i cada nova situació generen noves necessitats d'aprenentatge i dinamitzen el progrés.*

Situació on aplicariem el progrés personal, en una branca de TRUCS: Quan una branca de TRUCS acaba la seva etapa com a jove, troben davant seu l'oportunitat de ser caps. Si el TRUC dubta, és el moment de fer un progrés personal únic i dedicat, que el faci sortir dels seus dubtes. Per dur-lo a terme, podem mostrar al TRUC la seva evolució com a infant i jove dins del cau gràcies a un arxiu on guardem tots els progressos personals que han fet al llarg de la seva vida al cau. Al finalitzar el curs els animadors de TRUCS tenen un moment amb cadascun dels nois i noies per tal de revisar com ha anat l'any, quina visió de futur tenen i solucionar possibles problemes que hagin pogut sorgir.

LA FRATERNITAT UNIVERSAL: *“Aprenem descobrint l'entorn” A partir de la descoberta de l'entorn més immediat, els nois i les noies arriben progressivament a conèixer, valorar i comprometre's amb realitats d'abast més ampli. La descoberta d'una realitat concreta demana a la persona un compromís per realitzar un servei que ajudi a transformar-la.*

L'educador/a vetlla perquè aquests elements - descoberta, compromís i servei- siguin els dinamitzadors del projecte de grup.

Situació on aplicariem la fraternitat universal, en una branca de RiNGs: Quan es fa una excursió en un lloc molt diferenciat de Tàrraga tant socialment, com demogràficament, com culturalment (com podria ser, per exemple, un barri d'una gran ciutat molt poblada, de classe social baixa i amb convivència de moltes cultures), es pot aprofitar per treballar la fraternitat universal mitjançant una descoberta que faci descobrir als RiNGs realitats ben diferents a les que estan acostumats.

EL JOC INSTITUCIONAL: *“Assumim responsabilitats per créixer com a persones i com a escoltes” Potenciem la maduresa, la participació activa i la solidaritat a través del propi protagonisme i el repartiment de*

funcions, responsabilitats i àmbits de decisió dins del grup. Treballem aquests aspectes mitjançant la participació democràtica, que és un dels principis bàsics de la pedagogia escolta i guia.

Situació on aplicariem el joc institucional, en un equip de caps: Quan preparem una comissió que organitza una sortida o activitat (imaginem, per exemple, el pas de branca), el joc institucional pren molta força per tal d'organitzar-nos de la millor manera possible. El repartiment de funcions és capital, i més tenint en compte que normalment un equip de caps no es pot trobar a Tàrraga entre setmana i cal avançar feina per posar-la en comú el cap de setmana i seguir endavant amb la preparació de l'activitat.

EL COMPROMÍS: *“Ens comprometem a ser escoltes” Fer explícit el compromís personal davant dels companys/es implica l'acceptació i integració plena al grup i l'assumpció personal dels valors de la llei escolta i guia. Assumir un compromís davant del grup auto educa la persona. Des de la seva entrada al grup, el noi o noia assumeix responsabilitats pròpies de la seva edat i d'acord amb les seves capacitats.*

Situació on aplicariem el compromís, en una branca de PiCs: Quan un dia comencem a fer un projecte i falta més de la meitat de la branca. En aquests casos, podem apel·lar al compromís un altre dia que tornem a ser tots plegats, per tal de reflexionar sobre la baixa assistència o motivació d'un dia en concret. En aquests casos, que parlin els mateixos PiCs ajuda a fer entendre a tots la necessitat d'un compromís ferm i construït que una branca ha de tenir per tal de tirar endavant tots els seus reptes amb èxit.

3.5. ELS RITUALS, moments de creixement personal.

3.5.1. Pas de branca, un inici i un final.

El Pas de Branca és una de les cerimònies més significatives dins d'un agrupament escolta. Tothom hi participa, des dels infants fins als caps passant també per les famílies, creant un ambient d'agrupament i comunitat. Primerament, cal destacar que és el punt de sortida del curs. Representa el moment en què els infants, joves i caps fan el canvi de branca, simbolitzant el seu creixement personal i la seva evolució dins del cau. És un esdeveniment carregat d'emoció, respecte i tradició, on es treballa tant l'acomiadament de l'etapa anterior com la il·lusió de començar-ne una de nova.

Per tal que aquest procés sigui significatiu, es posa especial èmfasi en la importància de la cerimònia, el respecte, el dol i els rituals associats al canvi. A més, dins d'aquesta transició també es té en compte la figura dels caps que deixen el cau, acomiadant-los amb la mateixa estima i respecte amb què s'acomiaten els escoltes que canvien de branca.

Alguns dels elements a destacar d'aquesta jornada són:

- **Identitat:** Tant infants com caps de totes les branques, que ja formen part del cau, porten camisa i fulard, reforçant el sentiment d'unitat i pertinença dins del cau.
- **Últim cau de l'any:** Un fet característic dels últims anys es que algunes branques dediquen l'últim cau (dia anterior al Pas de Branca) a preparar-se per la jornada, tot treballant comiats i benvingudes.
- **Ritual de pas:** Cal tenir en compte que per a gestionar el Pas de Branca la comissió haurà creat un eix i algunes de les activitats giraran al voltant d'aquest. Generalment, la jornada pot incloure proves simbòliques com creuar un pont, fer una lectura, rebre una carta de comiat o altres elements que reforcin el sentit de la transició.
- **Lloc:** Des de fa uns anys, el lloc escollit per a realitzar el Pas de Branca és Sant Eloi. Allà ens reunim davant del monument dels Escoltes. El lloc escollit ens ofereix reunir-nos en un punt emblemàtic de la ciutat i amb prou capacitat per a tot l'agrupament i per a les famílies que volen ser testimonis d'aquest moment.
- **Eix:** L'acte gira en torn un eix que ha estat creat per la comissió. Aquest, dona forma i enllaça les benvingudes i comiats de cada branca i també al moment on els i les caps aniran a les seves futures branques. Sovint aquest eix té un rerefons del qual se'n pot extreure un aprenentatge.
- **Discursos i comiats:** Cada branca o cap acostuma a preparar una dinàmica o discurs per als qui marxen i per als nouvinguts i nouvingudes. Així mateix els i les caps en preparen per als que deixen el cau.

Al cau de Tàrraga, el Pas de Branca es celebra el primer cap de setmana d'Octubre. Moltes branques aprofiten el dissabte per a fer l'últim cau del curs i algunes, es queden a dormir.

El diumenge, tothom està convocat a dalt de Sant Eloi, al costat del monument escolta, per fer un esmorzar a càrrec de les Amigues dels Escoltes.

A Sant Eloi es respira escoltisme. Tothom porta camisa i fulard. L'inici per a uns i el final per a uns altres però tots reunits a la mateixa formació. I quina gran formació! Com marca la tradició, el dia s'inicia pujant bandera i, seguidament, la comissió arrenca amb el moment d'eix.

El funcionament és el següent: la quinta més petita dona la benvinguda als nous membres que formaran part de la branca. La quinta del mig, acomiada als de un any més i, la quinta més gran, s'acomia de la branca que l'ha acompanyat en els últims anys. Això es repeteix fins a arribar a Truc 2, que es despedeixen dels animadors i viceversa. Seguidament, es dona la benvinguda a tots aquells nous membres que formaran part de l'agrupament cridant-los un per un. Es realitza la dinàmica dels nous equips de caps. Alguns, portaran la mateixa camisa; altres, la canviaran de color; però també n'hi ha que deixaran la camisa endarrere. Després de molts anys, toca despedir-se. Encara que deixin l'agrupament, el fulard el portaran sempre al cor.

El pas de branca finalitza baixant bandera i cantant el nostre càntic **"1959"**.

Ja més en petit comitè, tots els i les caps de l'agrupament, baixen a la plaça Lleida i allà es fan els comiats més personals. Cada quinta s'acomia dels i les caps que marxen del cau, llegint-los-hi un text i, sovint, regalant-los-hi un detall.

1959

*Mil nou-cents cinquanta-nou,
neix el cau que porto al cor.
Verd i negre son els colors,
VISCA EL CAU DE TÀRREGA!
LE LE LE LE LERE
LE LE LE LE LERE
LE LE LE LE LERE
VISCA EL CAU DE TÀRREGA*

3.5.2. Imposició de fulards, una benvinguda a l'escoltisme.

La cerimònia que marca l'inici de la vida escolta i simbolitza l'entrada dins l'agrupament és la **imposició del fulard**. Es tracta d'un moment especial que, en el nostre cas, té lloc durant la sortida d'agrupament (SOGRA) del segon trimestre, amb la participació de totes les branques. El fulard s'imposa quan un infant, jove o cap entra a formar part de l'agrupament després d'un temps d'integració, un cop ha viscut i entès què significa ser escolta. És un dels rituals més significatius de l'escoltisme, ja que crea vincles emocionals i simbòlics i es converteix en un record inesborrable per a molts. Aquesta cerimònia solemne simbolitza no només la **pertinença** a un agrupament escolta i guia, sinó també la vinculació amb el moviment escolta a nivell mundial.

Prèviament a la imposició, l'Equip d'Agrupament es reuneix amb les persones que reben el fulard i es duu a terme una dinàmica per comprendre i reforçar el sentit d'aquest ritual. D'aquesta manera, en el moment de la imposició es dona valor al compromís amb el mètode i els valors escoltes, que acompanyaran la persona al llarg del seu recorregut dins del moviment.

Tots els membres de l'agrupament compartim un **símbol comú**: el fulard **verd** i **negre**. Aquesta senya d'identitat reforça la cohesió i l'esperit col·lectiu, i adquireix un significat especial durant el ritual, enfortint la identitat compartida que ens uneix com a comunitat escolta.

L'acte es realitza el diumenge de SOGRA. Tot l'agrupament fa una formació enmig a poder ser en un paisatge natural. L'acte es guiat pels membres d'EA, acompanyats dels gegants Baden Powell i Olave, la senyera i la bandera de Sant Jordi.

Quan es crida el nom de l'infant, jove o cap que se li farà la imposició, aquest es dirigeix cap a l'equip d'agrupament que el rep amb la salutació escolta i el seu nou fulard. Un a un, es donen la mà esquerra entrellaçant el dit petit, amb la dreta fan la salutació escolta simbolitzant els tres pilars i el lema "el gran protegeix el petit" i diuen "SEMPRE A PUNT". Un cop tots els membres d'EA han estat saludats, la persona es gira i es presenta davant tota la formació dient "SEMPRE A PUNT". Per finalitzar, l'agrupament la respon de volta repetint el lema amb el seu nom darrere.

L'acte es conclou quan tots els fulards han estat imposats. I com es tradició, es baixa bandera.

3.5.3. Promesa, una oportunitat per a créixer.

La Promesa és una acció simbòlica i pedagògica que representa el compromís personal d'un infant o jove amb els valors de l'escoltisme. És una paraula donada amb honor, una decisió lliure i conscient que neix del camí recorregut dins la unitat i el moviment. En el marc del mètode escolta, la Promesa és una experiència transformadora que acompanya el procés de creixement personal, espiritual i col·lectiu, ajudant a reconèixer qui som, com volem viure i quin impacte volem tenir en el món.

Històricament, la Promesa és un dels fonaments del moviment escolta. Baden-Powell, fundador de l'escoltisme, la va concebre com el moment en què un infant esdevenia veritable escolta, en comprometre's públicament a seguir la Llei Escolta. Aquest compromís, que ha evolucionat en la forma però no en el fons, continua sent avui una de les principals accions pedagògiques del mètode escolta.

La Promesa no és un ritual obligatori ni un reconeixement a un mèrit. És una projecció cap a allò que es vol ser. És una acció que transforma, que neix d'una crida interior i que es celebra amb solemnitat. És una llavor sembrada en el silenci de la nit, a la vora del foc, enmig de la natura, que germina en el cor de qui la pronuncia.

La Promesa no és individualista, tot i ser una decisió personal. És fruit del camí fet dins la branca, en diàleg amb els companys, i és rebuda i celebrada per la branca.

Des del punt de vista educatiu, la Promesa és una eina potentíssima que permet treballar:

- La identitat personal: qui sóc, què vull, com vull viure.
- L'autoconeixement: fortaleces, febleses, emocions, valors.
- El compromís: amb un mateix, amb el grup, amb el món.
- La dimensió simbòlica: rituals, símbols, cerimònies, espiritualitat.
- La transversalitat educativa: s'integra en el curs, en les activitats, en el projecte educatiu.

És una acció que estructura el curs, vertebrava el progrés personal i reforça la identitat de l'agrupament. És una celebració solemne i sincera, que es fa en comunitat, amb el reconeixement del grup i l'acompanyament dels caps.

La Promesa és també una experiència espiritual. No cal que sigui religiosa, però sí que ha de connectar amb el misteri, amb el sentit, amb la transcendència. És una crida a ser més, a viure amb plenitud, a estimar amb consciència. Els símbols que l'acompanyen —el foc, la nit, la cançó, la natura, el fulard— ajuden a fer visible allò invisible.

Al cau de Tàrraga treballem la promesa cada any. S'intenta que sigui un treball transversal durant el curs, que iniciï al segon trimestre en l'excursió de setmana santa i culmini al final del tercer trimestre durant els campaments/ruta. Es realitza des de Potes fins a Pioners i Caravel·les, a excepció de TRUCS que realitzen el seu propi ritual.

La promesa a **Potes, Llops i Daines i Ràngers i Noies Guia** comença per campaments. Tot i ser els més petits de l'agrupament, això no impedeix que aquesta cerimònia agafi molta profunditat i es pugui fer un treball d'introspecció molt gran.

S'inicia amb un treball de diferents dinàmiques de reflexió preparades per l'equip de caps destinades a extreure una promesa. L'infant o jove es troba amb petit grup (ja sigui per escamots, sisenes, patrulles o parelles) i, en un ambient de tranquil·litat i envoltats de natura, s'intercanvien opinions sobre com son i

quins objectius personals tenen. Pot estar bé que l'equip de caps intervingui en aquests moments per a guiar-los en la búsqueda de la promesa, ja que pot ser un moment dens i de molta incertesa.

Seguidament, toca separar-se i fer un treball individual. Aquí és quan es dona forma al que serà la promesa que acompanyarà a l'infant i jove durant tot l'any. Un cop es té clar, s'escriu en un paper que tindrà un valor afegit en la cerimònia de la nit.

És fosc. La branca es reuneix en formació sota la llum de la lluna per a realitzar la promesa. S'encén un foc al centre, encarregat de dinamitzar l'acte que els infants i joves estan a punt de realitzar. **Foc Joliu** sona dels cors de tots els membres de la branca.

D'un en un, i sempre que es vegin en cor de fer-ho, exposaran la seva promesa davant del grup amb veu ferma: "*Jo, [Nom de la persona], com a membre de la branca [branca] de [any], de [agrupament] em comprometo a...*". Fet això, la persona es dirigeix cap al centre i crema el paper. La promesa que havia sigut seva, ara estan marcades màgicament en l'essència de la branca.

Totes les promeses han estat dites, el foc crema amb força. Com al principi, el grup entona de nou el **Foc Joliu**. Ara amb veus plenes, amb cors oberts, amb promeses fetes. Acaba la cerimònia de la promesa, però comença el camí per a complir-la.

La promesa a **Pioners i Caravel·les** representa un dels moments més significatius del recorregut escolta dels joves. En aquesta etapa, el compromís personal pren una nova dimensió: ja no és només una declaració de valors, sinó una afirmació conscient i madura del camí que es vol seguir com a persona i com a membre actiu del moviment escolta.

Al llarg del curs, la Promesa es treballa de manera progressiva i profunda. Des del segon trimestre, normalment a la sortida de Setmana Santa, els caps introdueixen el sentit de la Promesa, vinculant-la amb el progrés personal, el servei, la responsabilitat i la implicació social. Es generen espais de reflexió, dinàmiques d'autoconeixement i converses que ajuden els joves a identificar els seus valors, les seves inquietuds i les seves opcions de vida.

Aquest procés culmina en una cerimònia:

El sol es post i la foscor de la nit ens abraça mentre les primeres estrelles comencen a aparèixer. El cel es tenyeix de taronja i violeta, i la natura es prepara per al silenci. Les motxilles pesen menys que les emocions.

Una flama s'encén enmig de la clariana. El foc, petit però viu, il·lumina les cares dels Pioners i Caravel·les. El cercle es forma amb respecte. El silenci es fa dens, quasi sagrat.

És l'hora. Amb les veus unides, el grup entona el **Foc Joliu**. No és només una cançó: és una invocació, una crida col·lectiva, una flama que canta. Les paraules ressonen entre els arbres, entre les mirades, entre els records. El Foc Joliu obre el ritual, encén l'esperit, prepara el cor.

Els caps expliquen la vetlla. Recorden que la Promesa, en aquesta branca, és una afirmació de compromís amb el món, una declaració de valors viscuts, una mirada cap al futur. No és només un pas personal, sinó una celebració col·lectiva. És el moment de dir "podeu comptar amb mi" amb tot el pes que això implica. Tot i ser opcional, pels joves de tercer agafa una dimensió especial ja que és la última; i és per això, que se'ls anima a que la realizin.

L'ordre és clar: comencen els de primer any. Cada persona s'alça, s'acosta al foc, i pronuncia la seva Promesa amb veu ferma: "*Jo, [Nom de la persona], com a membre de la branca de Pioners i Caravel·les de [any], em comprometo a...*". Alguns fan una nova Promesa, altres la reafirmen i alguns l'amplien. El grup escolta en silenci, amb respecte, amb emoció. La branca respon: "*SEMPRE A PUNT, Nom de la persona*". Un cop feta, la persona escriu la seva Promesa al **Llibret d'Or de la Promesa de PiCs**, que recull totes les promeses des de l'any 2022. És un llibre viu, que guarda les paraules com tresors, que recorda els camins fets, que inspira els que vindran. Un cop acaba primer, segueixen els de segon i després els caps.

Finalment els de tercer, que fan la seva última Promesa com a joves, tanquen el cercle amb solemnitat. En acabar la seva Promesa, saluden a tot l'equip de caps. És un gest de reconeixement, de gratitud i de tancament. Només tercer, rep la **insígnia de la Promesa**, símbol del seu pas com a joves, del seu camí escolta i com a record del seu compromís viscut en aquesta cerimònia

Totes les promeses han estat dites, el foc crema amb força com si volgués guardar totes les paraules dins seu. I aleshores, com al principi, el grup entona de nou el **Foc Joliu**. Ara amb veus plenes, amb cors oberts, amb promeses fetes.

El ritual conclou. El silenci torna, però ara és ple. El grup es recull, es mira, es reconeix. La Promesa ha estat feta. El camí continua.

FOC JOLIU

*Foc, foc, foc joliu
crema, crema amb gran delit.
Foc, foc, foc joliu
alegra'ns la nit.
Visca la claror del foc
visca sa claror.*

*Visca l'escalfor del foc,
visca l'escalfor.
Foc, foc, foc joliu
crema, crema amb gran delit.
Foc, foc, foc joliu
alegra'ns la nit.*

3.5.4. Tòtem, un viatge cap al jo interior.

El **tòtem** és un símbol personal o col·lectiu que representa les qualitats, energies i valors d'una persona o grup a través d'un animal, planta, element natural o ésser mitològic. En el marc de l'escoltisme, és un element identitari que acompanya el procés de creixement personal i compromís amb el moviment, ajudant a reconèixer com som, com actuem i com volem arribar a ser. Escollir-lo —o més aviat, deixar-se trobar per ell— és un acte de connexió amb un mateix, amb la natura i amb la branca, que reforça la pertinença, l'autoconeixement i el compromís escolta.

Etimològicament, el tòtem consisteix en la unió d'un nom (el ser o element natural que la persona tria perquè l'identifiqui i el defineixi) amb l'adjectiu (proposat per la branca, la descripció de com es mostra aquesta persona al seu entorn i relacions). Cal fer evident la diferència del *com sóc*, en el nom, i el *com em veuen*, en l'adjectiu. Com a grup, no només tracta de definir a la persona que s'està totemitzant, ja que ja ho haurà fet ella en la descripció del seu ésser o element natural, sinó que s'ha de designar-lo amb una paraula que englobi les característiques positives de com percebem i/o a millorar i com ens fa sentir aquesta persona.

Des de fa uns anys al nostre agrupament, la cerimònia del tòtem és realitza a **Trucs**. Això es deu a la maduresa individual que s'ha assolit durant tota l'etapa al cau. A més els integrants de la quinta han arribat a una coneixença més íntima que a la que tenien a les anteriors branques.

El tòtem no es una cerimònia obligatòria. Si una persona creu que no està preparada, pot decidir no ser totemitzada o sol·licitar fer-ho més endavant. Com també, si a algú no li escau o no es sent identificat amb l'adjectiu que li han designat, pot demanar ser totemitzat de nou, sempre i quan els temps de la branca ho permetin.

En la cerimònia apareixen cinc elements essencials: l'entorn natural, el foc, la cançó, la reflexió i el beuratge.

Es clau cercar en un **entorn** tranquil i envoltat de verd, ja que un dels principis del tòtem és unir l'ésser humà amb la natura. Per tal de dotar de serenitat i pes la cerimònia, i mantenir-ne un record en els anys, cal dedicar temps a l'elecció d'aquest espai.

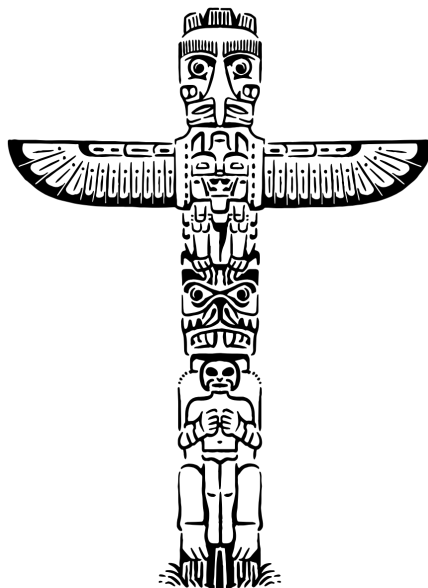
L'element del **foc** simbolitza caliu i transformació. Crea un espai íntim envoltat de la foscor (nit), reuneix el grup en cercle i germanor, i crea un moment únic i alhora compartit. El foc es treballa en dues dimensions: la foguera (grup), creada per tots els integrants que s'han de totemitzar i l'espelma (personal), que encenen un cop han estat totemitzats.

La **cançó**, com en tots els rituals de l'escoltisme, dona simbolisme, serenitat i marca el principi i el final a la cerimònia.

Durant el moment en què els integrants de la branca deliberen l'adjectiu que acompanyarà el tòtem, la persona que està sent totemitzada realitza una **reflexió** personal. Aquest espai, lluny de ser només un temps d'espera, esdevé una oportunitat perquè la persona connecti amb el sentit profund del ritual, prengui consciència del pas que està fent i aprofundeixi en el coneixement d'ella mateixa, preparant-se interiorment per rebre el seu tòtem amb significat i maduresa.

Tenir un **beuratge** o licor durant la cerimònia del tòtem és important perquè simbolitza la compartició i la comunió entre els membres de la tribu. Beure plegats marca l'acollida de la persona totemitzada com a

igual dins el grup i reforça els vincles comunitaris. És un gest senzill però carregat de significat: compartir un glop és compartir camí, compromís i confiança.

Un cop anomenats i explicats els elements definidors del tòtem, toca descriure el procés pel qual la persona passa per a ser totemitzada. El tòtem al cau de Tàrrrega és compon de dues fases: el coneixement personal i la cerimònia.

La primera fase es basa en el dinamisme del progrés personal i l'opció d'espiritualitat. Consisteix en un treball individual on la persona es centra en ella mateixa i busca quines qualitats, atributs, naturaleses... el defineixen i vol destacar. S'inicia en el segon trimestre de Truc 1, un cop feta la fase de coneixença de la branca, i pot durar tant com la persona ho necessiti.

Dins d'aquesta fase trobem infinitat de dinàmiques d'instrospecció i coneixença d'un mateix. A destacar, existeix un llibre anomenat *Tòtem-Encuentra tu animal interior* de Teresa Cortubí on explica la història del tòtem, els diferents tipus que en trobem i l'explicació d'alguns d'ells. Per posar les coses fàcils, els animadors de Trucs també han elaborat alguns recursos de molta ajuda. *La Guia Totèmica: Com escollir un tòtem* dissenyada per a ajudar a identificar quin tipus d'ésser o element natural escau més a la persona que es vol totemitzar i *Les Cartes Totèmiques: El memory del Tòtem* un joc per relacionar éssers o elements naturals amb la seva definició totèmica. Ambdós recursos es troben en físic a la sala de Trucs i en digital.

La segona fase es basa en el dinamisme del compromís i l'opció de la persona. Consisteix en la cerimònia en si. És important posar atenció els cinc elements esmentats a l'inici d'aquest apartat.

La primera tasca és trobar un lloc on realitzar la cerimònia. És important fer-ho amb antelació i no el mateix dia que es vol realitzar ja que hi ha diverses coses a gestionar. Un cop feta la tria, toca preparar el material necessari: espelmes, llenya si es pot fer foc o un pla b en cas que no es pugui, els recursos impresos i el beuratge.

És el moment. El sol es post i la foscor de la nit ens abraça. Una flama il·lumina les cares de la branca de Trucs, que ara ja sí, està preparada per a ser totemitzada. Una cançó comença a sonar entre els assistents... "a la nit, quan la lluna s'alça a poc a poc..." és el Gran Manitú que apareix per donar inici al ritual. Els

mestres de la cerimònia parlen explicant la vetlla. La branca observa com la primera persona s'alça, i escolta com presenta el seu ésser. Aquesta s'allunya de la formació, toca deliberar. El grup debat quin adjectiu li escau millor. S'arriba a un consens. Es crida a la persona per a que torni amb el grup i una veu li explica totes les qualitats+ positives que se li vol destacar. El discurs es conclou amb "La teva família escolta et nombra..." i s'exposa l'adjectiu. Silenci. Aquesta persona encén la seva espelma i es presenta a la branca entonant un "Sempre a punt", respost per la branca que li dona la benvinguda amb el seu nou nom "Sempre a punt *TOTEM ADJUDICAT*". Per acabar, fa un glop del beuratge per segellar la seva totemització. Aquest procés es repeteix fins que tots els integrans son totemitzats i totes les espelmes estan enceses. Cadascú s'identifica amb el seu tòtem i, sota l'últim sospir de la flama del foc sona... "a la nit, quan la lluna s'alça a poc a poc...". El Gran Manitú conclou el ritual.

EL GRAN MANITÚ

A la nit, quan la lluna
s'alça a poc a poc
i la selva tremola,
amb l'ardor del foc
al voltant de la foguera,
els caps llops de la tribu
adoraven la flama del gran
esperit.

Crits de foc a la nit,
crits del gran esperit,
oh nit!

*Fóu el gran rei Cherokee,
fill del cabdill Crowd
nat al bosc de l'Altroske,
que així parla fort:
-Avui el plaç s'acaba,
la nostra treva s'acaba
en tot el poble Mwuaba,
cap no deu dormir.*

*Crits de foc a la nit,
crits del gran esperit,
oh nit!*

*Cridem tots crits de guerra,
crits de foc i sang
i tu esperit desterra
del cel el teu llamp.
Llamp ardent, foc que abrasa,
foc roent que el món rasa,
foc ardent de la brasa,
foc de mitjanit...*

*Crits de foc a la nit,
crits del gran esperit,
oh nit!*

3.5.5. Bans i cançons, una celebració diferent.

Bellugar el cos amb danses i cantar a partir de bans, bons profits i cançons varies són elements característics d'una celebració cauil. La música és un **recurs** present en el dia a dia de l'escoltisme i té un paper central en la vida de l'agrupament, ja que genera un **sentit d'identitat** a través d'experiències comunicatives i vivencials. D'aquesta manera, es converteix en una eina fonamental per establir i enfortir **vincles de relació** amb el nostre entorn i amb la comunitat escolta. Moltes cançons i danses formen part del **patrimoni social i cultural** de l'escoltisme i del país que es transmeten de generació en generació. Aquest llegat permet connectar amb l'arrelament al territori i la cultura pròpia. A més, el moviment no es limita a les cançons i danses locals o nacionals: també es descobreixen melodies i balls d'altres indrets del món, fet que converteix la música en un **espai d'obertura, tolerància i inclusió**.

Hi ha molts moments adients per cantar i dansar, com el pujar i baixar bandera en un campament, fer un ban després d'una bona acció o al final d'una activitat, el bon profit abans dels àpats, les cerimònies escoltes, el comiat amb l'hora dels adeus... i les danses en un cau, en estones de temps lliure o en activitats com una escala en hi-fi. La llista de moments és molt llarga igual que és pràcticament infinita la llista de danses i cançons aplicades al llarg d'un curs cauil o la vida escolta.

Normalment, la música promou l'alegria i la celebració, ajudant a viure l'escoltisme amb entusiasme, però altres vegades les cançons creen un ambient emocional i simbòlic que aporta profunditat a l'experiència. A més, sovint s'acompanyen d'**instruments musicals** com la guitarra, la caixa o l'harmònica.

Les danses i cançons no només tenen una finalitat lúdica o d'entreteniment, sinó que també són una **eina pedagògica** que complementa el treball més racional i tècnic amb una dimensió creativa i expressiva. En coherència amb el mètode escolta, que aposta per l'aprendre fent, aquestes activitats són vivencials i participatives, sense component teòric. Tampoc requereix de formació musical ja que l'objectiu és viure l'experiència i formar part de l'activitat col·lectiva. Això permet que el grup aprengui a escoltar-se, coordinar-se, seguir un ritme, ja sigui concret o improvisat, i crear harmonies plegats.

3.6. IDEARI DE L'AEIG: La nostra proposta de valors

L'ideari de l'agrupament és el document que recull els valors, els principis i la mirada educativa que orienten la nostra acció com a cau. Neix de la voluntat de definir qui som, què defensem i com entenem l'educació d'infants i joves, tot donant coherència a les decisions, les relacions i les activitats que formen part de la vida quotidiana de l'agrupament.

Aquest ideari s'emmarca dins la proposta educativa de l'escoltisme i el guiatge, compartint els principis i valors de Minyons Escoltes i Guies de Catalunya. Les opcions educatives de Persona, País i Espiritualitat, juntament amb la Llei Escolta i Guia, constitueixen la base sobre la qual construïm el nostre projecte educatiu.

Tanmateix, aquest document va més enllà d'una simple recopilació de principis generals. Vol ser una expressió concreta de la identitat del nostre agrupament, adaptada a la realitat social, cultural i educativa del nostre entorn. Per això, recull aquells valors i compromisos que considerem essencials i que volem que siguin presents en la manera com convivim, eduquem, ens relacionem amb el territori i contribuïm a la transformació de la societat.

Els diferents blocs que conformen aquest ideari són, doncs, una concreció actualitzada del mètode escolta i guia, però també una declaració de la manera de ser i de fer pròpia del nostre cau. Més que un document teòric, entenem l'ideari com una eina viva que orienta la nostra pràctica educativa i ens ajuda a mantenir la coherència entre allò que creiem i allò que fem.

3.6.1. Justícia social i drets humans

Entenem l'agrupament com un espai educatiu compromès amb la defensa de la dignitat humana, la igualtat efectiva i la lluita contra qualsevol forma d'opressió. Aquest compromís forma part del nostre posicionament ètic i educatiu, i orienta tant la nostra manera de llegir la realitat com la manera de conviure i educar dins del cau. Educar en la justícia social implica ajudar infants i joves a identificar desigualtats, entendre les estructures que les generen i desenvolupar actituds actives de respecte, solidaritat i transformació.

Aquest bloc de valors ens situa clarament en contra de totes les ideologies, pràctiques i discursos que neguen drets, fomenten l'exclusió o legitimen la violència contra persones o col·lectius. No entenem la neutralitat davant la injustícia com una opció educativa vàlida: volem educar persones capaces de posicionar-se críticament davant el feixisme, el racisme, el sexisme, la LGTBI-fòbia i qualsevol altra forma de discriminació.

Des d'un punt de vista pedagògic, això significa construir un cau on la diversitat sigui reconeguda i respectada, on ningú no sigui discriminat per la seva identitat, origen, expressió, situació o creences, i on les actituds de menyspreu o exclusió siguin abordades amb claredat, fermesa i voluntat educativa.

Opcions educatives vinculades: Persona i País

Lleis escoltes relacionades:

- Som germans de tothom i treballem per la pau.
- Aprenem a ser útils i a fer servei.
- Aprenem a estimar i a jugar net.
- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.

Valors que inclou aquest bloc

- **Compromeses amb els drets humans:** prenem els drets humans com a base irrenunciable del nostre projecte educatiu i com a criteri fonamental per orientar la convivència, la participació i la presa de decisions dins del cau.
- **Antidiscriminatòries i compromeses contra les opressions (antifeixistes i antiracistes):** eduquem en el rebuig de tota ideologia, discurs o pràctica autoritària, excloent, deshumanitzadora o opressora. Reconeixem i combatem prejudicis, discriminacions i desigualtats vinculades a l'origen, la racialització o qualsevol altra condició, i no normalitzem comentaris, bromes ni actituds que vulnerin la dignitat o els drets d'altres persones.
- **Feministes i aliades del col·lectiu LGTBQIA+:** eduquem en la igualtat de gènere des d'una perspectiva crítica i transversal, revisant rols, estereotips i desigualtats, i promovent relacions lliures de violències masclistes. Defensem també la diversitat sexual, afectiva i de gènere com una part legítima, enriquidora i plenament respectada de la vida comunitària.
- **Equitatives, igualitàries i inclusives:** promovem la igualtat de drets, oportunitats i tracte, tenint en compte que no tothom parteix de la mateixa situació. Per això adaptem pràctiques, llenguatges i dinàmiques perquè tothom pugui participar plenament, sentir-se reconegut i formar part del grup en igual dignitat.

Aquest bloc s'ha de fer visible en la selecció de continguts, en els referents que oferim, en les dinàmiques de grup, en la gestió dels conflictes i en el llenguatge que utilitzem. També implica revisar els privilegis, els silencis i les exclusions que es poden reproduir sense voler dins del mateix agrupament.

3.6.2. Convivència, cures i espai segur

L'agrupament vol ser una comunitat educativa on la convivència es basi en el respecte, la confiança, la corresponsabilitat i la cura mútua. Considerem que l'educació no passa només pel que es fa, sinó també per com ens relacionem. Per això, volem que el cau sigui un espai segur a nivell físic, emocional i relacional, on infants i joves puguin créixer sentint-se escoltats, valorats i protegits.

Educar en les cures vol dir donar importància al benestar col·lectiu, a les emocions, a la qualitat de les relacions i a la consciència que la vida en comunitat necessita atenció, temps i responsabilitat compartida. Aquesta mirada implica superar models competitius o individualistes, i reforçar la idea que un grup funciona millor quan les persones se senten acollides, respectades i capaces de confiar les unes en les altres.

També entenem que la convivència és un espai d'aprenentatge. Les tensions, les diferències i els conflictes formen part de la vida col·lectiva, i per això volem acompanyar-los pedagògicament: no per evitar-los, sinó per aprendre a gestionar-los des de l'escolta, l'empatia, els límits clars i la reparació.

Opció educativa vinculada: Persona

Lleis escoltes relacionades:

- Som germans de tothom i treballem per la pau.
- Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.
- Aprenem a estimar i a jugar net.
- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.

Valors que inclou aquest bloc

- **Respectuoses i empàtiques:** reconeixem l'altre com a digne i legitem maneres diverses de ser, pensar i viure. Eduquem en la capacitat d'escoltar, comprendre i tenir en compte el que viuen les altres persones, i generem un entorn segur on tothom pugui expressar-se i participar sense por a ser violentat, ridiculitzat o exclòs.
- **Companyes i ajuda mútua:** afavorim vincles basats en la cooperació, la confiança i el suport mutu, entenent que créixer en comunitat implica sostenir-nos col·lectivament. Ampliem la idea de cura tant a les relacions humanes com als espais, materials i entorns compartits.
- **Participatius:** fem possible que tothom pugui aportar, decidir i implicar-se en la vida del grup, entenent la participació com una part fonamental de la convivència i de la construcció col·lectiva del cau.
- **Autònoms:** acompanyem infants i joves perquè adquireixin capacitat de decisió, responsabilitat i iniciativa, i perquè puguin participar en la vida del grup de manera activa i progressivament més conscient.

Aquest bloc s'expressa en la manera de parlar-nos, d'organitzar les tasques, de resoldre desacords, d'acollir noves persones i de vetllar perquè totes les membres del grup puguin participar amb dignitat. També ha d'impregnar la distribució de responsabilitats i la prevenció de dinàmiques de poder o exclusió.

3.6.3. Arrelament, territori i cultura

Entenem el cau com una realitat educativa situada, vinculada a un territori concret, a una història col·lectiva i a una comunitat viva. Educar des de l'arrelament vol dir ajudar infants i joves a conèixer, estimar i comprometre's amb el lloc on viuen, entenent que la transformació social també comença en allò proper. L'agrupament no és un espai desconnectat del seu context, sinó una part activa del teixit social, cultural i associatiu de Tàrraga i del país.

La llengua catalana és la llengua vehicular de l'agrupament i una eina de cohesió, participació i transmissió cultural. Això forma part del nostre compromís amb la cultura pròpia i amb la defensa de la llengua com a element de vida comunitària. Aquest plantejament no és excloent, sinó acollidor: volem que la llengua pròpia sigui un espai compartit que faciliti la inclusió i l'arrelament de totes les persones que formen part del cau.

Pedagògicament, l'arrelament ajuda a construir identitat, pertinença i responsabilitat. A través del coneixement de l'entorn, de les tradicions, de la memòria col·lectiva i de la vida comunitària, infants i joves poden aprendre que formar part d'un lloc implica també cuidar-lo i participar-hi.

Opció educativa vinculada: País

Lleis escoltes relacionades:

- Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.
- Aprenem a ser útils i a fer servei.
- Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots..

Valors que inclou aquest bloc

- **Arrelades al territori:** eduquem des del coneixement i el vincle amb l'entorn proper.
- **Català com a llengua vehicular:** fem del català la llengua comuna de la vida del cau, com a eina educativa i de cohesió.
- **Connectades amb la cultura pròpia:** reconeixem el valor de la cultura popular, la memòria col·lectiva i el patrimoni immaterial.
- **Orgulloses:** vivim la identitat de grup, de poble i de país amb dignitat, consciència i estima, sense superioritat ni exclusió.

Aquest bloc es concreta en la tria d'activitats, en la relació amb les entitats del poble, en la participació en la vida local, en el valor que donem a la cultura catalana i en la manera com fem del territori un espai d'aprenentatge i compromís.

3.6.4. Natura, espiritualitat i vincle amb l'entorn

La relació amb la natura és un dels pilars del mètode escolta i una font fonamental d'aprenentatge. La natura és espai de joc, aventura, autonomia, contemplació, convivència i descobriment. Però també és una realitat viva amb la qual establim una relació de respecte i responsabilitat. Educar en aquest vincle vol dir aprendre a habitar el medi amb cura, consciència i humilitat.

Pedagògicament, la natura ens ajuden a frenar ritmes, sortir de les lògiques de consum i rendiment, i cultivar la sensibilitat, el silenci, la connexió i el respecte pel món que compartim.

Opcions educatives vinculades: Espiritualitat i País

Lleis escoltes relacionades:

- Defensem la natura i protegim la vida.
- Vivim la nostra fe i respectem les conviccions dels altres.
- Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.

Valors que inclou aquest bloc

- **Amants de la natura:** vivim la natura amb estima, respecte i voluntat de preservar-la. Entenem el medi natural com a espai de descoberta, aprenentatge i creixement.
- **Cuidadores de l'entorn:** actuem amb responsabilitat ecològica i cuidem els espais que habitem i compartim.
- **Sostenibles:** promovem una manera de viure i d'organitzar-nos coherent amb els límits ecològics, responsable en l'ús dels recursos i compromesa amb la cura del medi i de les persones.

Aquest bloc es concreta en rutes, excursions, campaments, moments de silenci, estones de revisió, observació del medi, hàbits sostenibles i espais on infants i joves puguin fer-se preguntes i donar sentit al que viuen.

3.6.5. Participació i model organitzatiu

L'agrupament aposta per un model assembleari, participatiu i comunitari, coherent amb la voluntat d'educar en la democràcia i la corresponsabilitat. La manera com ens organitzem no és només una qüestió funcional, sinó també educativa: infants, joves i caps aprenen de la forma com es prenen les decisions, es reparteixen les responsabilitats i es construeixen els acords col·lectius.

Educació en la participació vol dir generar espais reals de paraula, escolta i decisió, adaptats a l'edat i al moment evolutiu de cada branca. Això implica entendre que participar no és només opinar, sinó també implicar-se, fer-se càrrec de tasques concretes i assumir els acords col·lectius. La dimensió voluntària del projecte reforça encara més el valor del compromís: el cau existeix perquè hi ha persones que hi dediquen temps, energia i responsabilitat al servei d'un projecte compartit.

Aquest model organitzatiu fomenta autonomia, iniciativa i capacitat de treball col·lectiu, i alhora ens obliga a cuidar els processos, evitar personalismes i sostenir estructures que facin possible una participació real i no només formal.

Opcions educatives vinculades: Persona i País

Lleis escoltes relacionades:

- Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.
- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.
- Aprenem a ser útils i a fer servei.

Valors que inclou aquest bloc

- **Assembleàries:** prioritzem processos col·lectius de debat, decisió i revisió.
- **Participatius:** afavorim la implicació activa de totes les persones en la vida del cau.
- **Implicades:** entenem la pertinença al grup com una responsabilitat activa.
- **Compromeses:** sostenim els acords i les tasques assumides amb constància i seriositat.
- **Voluntàries / de voluntariat:** reconeixem el valor educatiu i comunitari del temps ofert lliurement al servei dels altres.

Aquest bloc es fa visible en els consells, assemblees, càrrecs de branca, equips de treball, reunions de caps i espais de revisió. També es concreta en la manera de distribuir responsabilitats i en la cultura interna de transparència, confiança i rendició de comptes.

3.6.6. Creixement personal i educació crítica

Entenem l'escoltisme com un procés de desenvolupament integral que acompanya infants i joves en el coneixement d'ells mateixos, en la construcció del propri criteri i en la descoberta del seu lloc dins del grup i del món. El creixement personal no es limita a guanyar habilitats o autonomia pràctica, sinó que inclou també la dimensió emocional, relacional, ètica i reflexiva.

Volem educar persones capaces de mirar-se amb honestedat, reconèixer fortaleeses i dificultats, posar nom a allò que viuen i continuar creixent al llarg del temps. Aquesta mirada inclou l'autoconeixement i l'autocreixement com a processos oberts, no lineals, que es construeixen a través de l'experiència, del vincle amb els altres i de la revisió personal i comunitària.

Aquest bloc incorpora també una dimensió espiritual entesa de manera oberta, no dogmàtica i respectuosa amb la pluralitat de creences i sensibilitats. Entenem l'espiritualitat com la capacitat de fer-se preguntes profundes, meravellar-se, connectar amb un mateix, amb els altres, amb la natura i amb allò que dona sentit a la vida. Aquesta dimensió forma part del creixement integral de la persona i té un lloc educatiu legítim dins del cau.

Ahora, considerem imprescindible educar en l'esperit crític. Això significa no acceptar el món tal com és de manera passiva, sinó aprendre a observar-lo, analitzar-lo, qüestionar-lo i actuar-hi. L'aprenentatge vivencial, propi del mètode escolta, és una eina clau en aquest procés: aprenem fent, equivocant-nos, revisant i tornant-hi, amb una mirada conscient sobre el sentit del que fem.

Opcions educatives vinculades: Persona i Espiritualitat

Lleis escoltes relacionades:

- Som decidits i afrontem les dificultats sense por.
- Estimem el treball i volem fer bé les coses.
- Vivim la nostra fe i respectem les conviccions dels altres.
- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.

Valors que inclou aquest bloc

- **Autoconeixement i autocreixement:** acompanyem processos de maduració integral i desenvolupament progressiu, promovent la consciència d'un mateix, de les emocions, els límits, les necessitats i les capacitats. Entenem que cada persona és protagonista del seu procés educatiu i del seu propi creixement.
- **Crítics:** eduquem en la capacitat d'interpretar la realitat amb profunditat i criteri propi, i fomentem el qüestionament constructiu, el pensament autònom i la reflexió argumentada.
- **Aprenents vivencials:** situem l'experiència, l'acció i la revisió com a motors de l'aprenentatge, entenent que s'aprèn fent, vivint, compartint i donant sentit a allò viscut.
- **Espirituals:** reconeixem la dimensió interior, simbòlica i transcendent de les persones des d'una mirada oberta, respectuosa i no dogmàtica.

Aquest bloc s'expressa en la revisió personal i de grup, en la pedagogia del projecte, en els espais de reflexió, en l'acompanyament dels processos individuals i en la voluntat que cada activitat tingui sentit educatiu i no sigui només execució.

3.6.7. Transformació social i compromís

L'agrupament entén l'educació com una pràctica orientada a la transformació social. No volem formar persones adaptades acríticament a les desigualtats existents, sinó persones capaces d'analitzar-les, qüestionar-les i treballar col·lectivament per canviar-les. Aquest compromís es concreta en una mirada política en el sentit ampli del terme: una manera d'entendre que la vida col·lectiva es pot construir d'una altra manera, més justa, més solidària i més sostenible.

La voluntat transformadora parteix sovint de l'entorn proper, però no s'hi limita. Eduquem per entendre els vincles entre allò local i allò global, entre les decisions quotidianes i les estructures socials més àmplies. En aquest marc, l'anticapitalisme es pot entendre pedagògicament com una actitud crítica davant les lògiques de competència, consum, explotació i individualisme que sovint travessen la societat i també els espais educatius.

Aquest bloc incorpora també una idea de compromís sostingut. Transformar no és només tenir ideals, sinó mantenir-los en el temps, revisar pràctiques, sostenir esforços i ser capaces de posar-nos objectius exigents. L'ambició, entesa educativament, no és grandiloquència, sinó voluntat de fer bé les coses, d'anar al fons i de no conformar-se amb mínims.

Opció educativa vinculada: País

Lleis escoltes relacionades:

- Aprenem a ser útils i a fer servei.
- Som germans de tothom i treballem per la pau.
- Som fidels al nostre país i ens sentim ciutadans del món.
- Estimem el treball i volem fer bé les coses.

Valors que inclou aquest bloc

- **Transformadores socials i anticapitalistes:** eduquem per incidir en la realitat i no només per adaptar-s'hi, i qüestionem les lògiques de mercantilització, desigualtat i individualisme que travessen la societat
- **Compromeses i constants:** assumim la responsabilitat de passar dels valors a l'acció i sostenim els processos i els objectius amb perseverança, coherència i continuïtat.
- **Ambiciosos:** aspirem a una educació exigent, coherent i amb voluntat d'impacte real, sense conformar-nos amb mínims ni amb accions buides de contingut.

Aquest bloc es concreta en serveis, projectes de branca, activitats de sensibilització, lectures crítiques de l'entorn, posicionaments coherents i en la revisió de si el que fem respon realment als valors que defensem.

GESTIÓ DE RESIDUS - Documentos - GESTIÓ DE RESIDUS - Todos los documentos **Estil i energia del grup**

A més dels principis ideològics i pedagògics, l'agrupament té una manera de ser i de fer que també educa. Reivindiquem un estil propi marcat per l'energia, el joc, la vitalitat, la implicació i el sentiment de pertinença. Entenem que la manera com vivim el cau —amb alegria, iniciativa i intensitat— forma part de la nostra identitat col·lectiva i és també una eina educativa.

El joc no és accessori: és una forma de vincular-se, d'aprendre, de crear comunitat i de viure l'educació amb entusiasme. El fet de ser un agrupament jove en la seva manera de fer implica obrir espais per a la creativitat, el moviment, la proposta i la vitalitat. Aquesta energia, però, no està renyida amb la responsabilitat; al contrari, es combina amb implicació, constància i capacitat de sostenir processos.

Entregats és un terme identitari propi de l'agrupament, té un gran valor pedagògic i simbòlic mantenir-lo. Els mots propis construeixen comunitat, memòria i reconeixement compartit. En aquest cas, convé definir-lo dins del PEA com a expressió d'una manera de fer pròpia, amb caràcter, sentit de grup i identitat compartida.

Opció educativa vinculada: Persona

Lleis escoltes relacionades:

- Aprenem a viure en equip i tot ho fem entre tots.
- Aprenem a estimar i a jugar net.
- Som decidits i afrontem les dificultats sense por.

- Ens esforcem a merèixer confiança i fem confiança a tothom.

Valors que inclou aquest bloc

- **Joves i juganeres:** fem del joc una eina central de relació, aprenentatge i cohesió, i mantenim una actitud vital, activa, oberta i dinàmica en la manera de viure el cau.
- **Orgulloses i implicades:** vivim la pertinença al cau amb estima i consciència col·lectiva, i participem activament i amb ganes en la vida de l'agrupament.
- **Constants:** sostenim l'energia del grup amb compromís i continuïtat, donant recorregut en el temps a la implicació i a la vida col·lectiva de l'agrupament.

Aquest bloc es concreta en el to de les activitats, en la cultura de grup, en els rituals, les cançons, els estils de lideratge, l'humor compartit i la manera de fer del cau. És important perquè dona cohesió interna i ajuda a transmetre la identitat de l'agrupament entre generacions.

Tancament

Aquests valors defineixen el marc educatiu, relacional i comunitari de l'agrupament. No són només una declaració d'intencions, sinó criteris que orienten la vida quotidiana del cau, la presa de decisions, l'acompanyament d'infants i joves, el funcionament de les branques i el model organitzatiu de l'equip de caps. Entesos des del mètode escolta i guia, aquests valors es concreten en una acció educativa viva, compromesa amb el territori, amb les persones i amb la transformació social.

4. OBJECTIUS GENERALS DE L'AGRUPAMENT

Un cop a l'any, i abans de començar el curs, els caps ens reunim durant la sortida de caps, la SOCA, per tal d'acabar de definir els equips de caps, encarar el principi de curs cauil i **actualitzar els nostres objectius com a Agrupament**, entre d'altres tasques. Aquests objectius són públics, i es poden veure al llibret verd, un document que s'entrega a totes les famílies a principis de curs que explica qui som (en quant a moviment, projecte educatiu, agrupament i caps) què volem fer i quins són els nostres objectius d'Agrupament.

Així doncs, un cop a l'any actualitzem aquests objectius i en canviem o n'afegim, si fa falta. Trimestralment s'avaluen; per una banda amb la branca, i després amb l'Agrupament a l'última RA de cada trimestre.

Cada any, la dinàmica per a triar els objectius varia, ja que l'EA s'encarrega de triar-la i dinamitzar-la. Tot i així, hi ha uns elements comuns que es repeteixen any rere any i ens serveixen com a fil conductor per a crear-los de nou. Aquests, són:

DIRIGITS A...	OBJECTIUS GENERALS	OBJECTIU ESPECÍFICS	ACCIONS	INDICADORS	CALENDARITZACIÓ	QUI?
AGRUPAMENT (Famílies, infants i joves, caps...)						
INTERN (Equip de Caps)						
EXTERN (Entorn)						

Aquesta taula serveix de mode de guia per a definir uns objectius, establint els àmbits, que no sempre s'han de complir de forma estricta.

Descripció detallada del significat de cada element de la Taula 1:

1. Dirigits a... : Cal tenir objectius diferenciats si els beneficiaris són diferents. És important marcar objectius amb destinataris diferents per poder arribar a les diverses esferes que abasta el projecte. S'acostuma a fer diferència entre els objectius que van dirigits exclusivament a l'Equip de Caps, després als infants i joves com a beneficiaris de les dinàmiques i eines i, finalment, l'Agrupament amb el recull i l'adequació del buidatge de les propostes finals. Cal remarcar que si hi ha algun curs cauil no es plantegen objectius d'algun d'aquests tres àmbits no passa res. Se'n podrien, inclús, crear de nous si s'escau.

2. Objectius Generals: Els objectius generals ens han de plasmar la meta, la finalitat, els efectes i els resultats que voldrem aconseguir. Han d'escriure's sempre amb infinitiu i s'ha d'intentar evitar aquelles paraules que tenen una connotació negativa.

3. Objectius específics: Els objectius específics ens serviran per anar acotant els objectius generals i perquè marquïn més el camí que s'ha de seguir. Poden comprendre temes o àrees més específiques i, necessàriament, han de tenir coherència amb els generals. Per aquesta raó, cada objectiu general té un o més objectius específics en concret.

4. Accions: Les accions s'utilitzen per definir què s'ha de fer en relació amb cada objectiu específic, donant sentit a l'activitat que volem dur a terme al llarg del temps. També han d'estar escrits en infinitiu i cal fer ús de verbs concrets per explicar detalladament què s'haurà d'executar.

5. Indicadors: Els indicadors són unitats mesurables que ens permeten quantificar les vegades que hem de dur a terme l'acció. Per tant, ens ajuden a avaluar i recollir de manera aproximada allò que volem aconseguir amb les diferents tasques que hem d'anar desenvolupant.

6. Calendari: El calendari és necessari per organitzar una cronologia detallada del temps de treball. És imprescindible proposar quines dates límit i de no retorn es marquen per saber si el projecte funciona adequadament o no. A més a més, ajuda també a tenir un fil conductor de les tasques i poder-les assolir de manera seqüencial. Si no es planteja una temporització de les tasques, es pot arribar a generar un ambient de treball caòtic i dispers. Per aquesta raó, es proposa en quins mesos i en quina temporalitat s'hauran d'anar revisant o duent a terme les diferents accions per assolir els objectius.

7. Responsables: Els responsables són les persones o equips/comissions concrets que assumiran la tasca de dur a terme les accions plantejades i vetllar pel correcte desenvolupament dels objectius. És imprescindible que quedin clarament definits per garantir una distribució equitativa del treball i evitar duplicitats o buits de responsabilitat. Assignar responsables ajuda a generar compromís, facilita el seguiment i permet identificar a qui cal donar suport o a qui correspon prendre decisions en moments clau. Per aquesta raó, cal establir si els responsables són individus concrets, equips de treball o bé l'Equip de Caps en conjunt, tot procurant que la càrrega sigui assumible i coherent amb les capacitats i rols de cadascú

Sabies què...?

El Bosquet és un espai natural municipal de l'Ajuntament de Tàrraga que l'Agrupament Mestre Güell i Roger de Llúria va començar a cuidar amb motiu del seu 60è aniversari. L'any 2019 es van plantar 60 arbres, com a símbol de la història i l'arrelament de l'Agrupament a la ciutat.

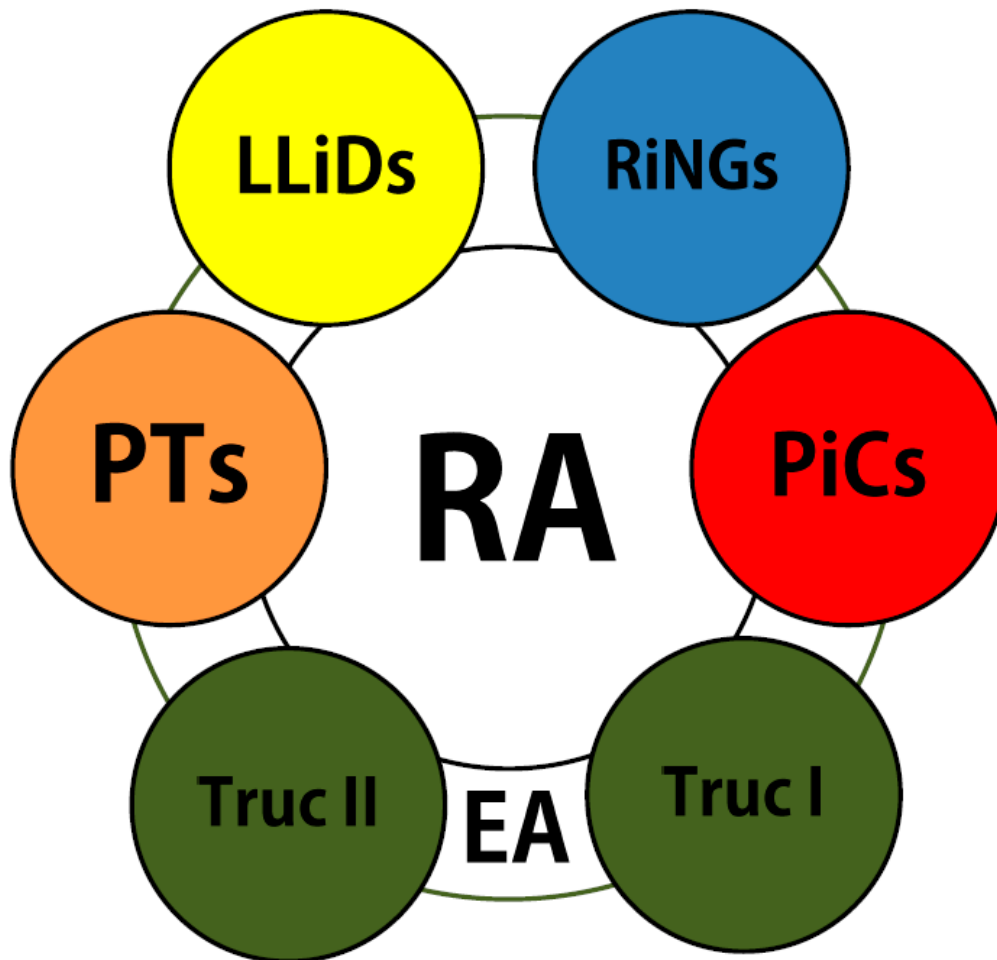
Des d'aleshores, el Bosquet s'ha convertit en un projecte viu: cada nou aniversari de l'Agrupament s'hi sumen nous arbres i s'actualitza l'espai per mantenir-lo verd i viu i la responsabilitat de tenir-ne cura recau en l'Equip Natura, que es reuneix un parell de cops l'any per esporgar, arreglar i mantenir els arbres perquè creixin adequadament.

El Bosquet es troba al carrer Arquitecte Gaudí de Tàrraga (coordenades: 41.641604, 1.145658) i acull espècies autòctones com oliveres, magraners, aurons negres, roures, alzines, lledoners i arç blanc.

● ● ●

5. ESTRUCTURA, ORGANITZACIÓ I FUNCIONAMENT

5.1. ORGANIGRAMA de l'AEiG Mestre Güell Roger de Llúria

L'organigrama del nostre Agrupament és simple i ben conegut per tots, com ja hem anat explicant al llarg d'aquest PEA. A banda de les 6 branques que tenim a l'Agrupament, hi ha un Equip d'Agrupament que vetlla pel correcte funcionament de les mateixes i ajuda en segons quins tràmits i gestions. El centre i punt més important és la Reunió d'Agrupament, màxim òrgan decisor de l'Agrupament, on es prenen les iniciatives i decisions a nivell d'Agrupament.

5.2. CAPS DEL CAU

Considerem per cap aquella persona capaç d'assumir un compromís educatiu i personal amb els infants, joves i famílies de l'agrupament. És una tasca voluntària que combina responsabilitat i compromís a través de l'educació en el lleure.

Què és un cap?

El cap és la persona responsable d'acompanyar un grup d'infants o joves dins d'una branca. Actua com a referent educatiu i guia, creant un espai segur on els infants poden créixer, aprendre i divertir-se. A més, el cap forma part d'un equip de caps, amb qui comparteix responsabilitats i pren decisions de manera col·lectiva.

Funcions

- Preparar jocs, tallers, dinàmiques, sortides pel creixement personal i col·lectiu dels infants i joves de la branca, adaptades a cada edat i a la realitat del grup.
- Dinamitzar i revisar activitats setmanals, excursions i campaments.
- Acompanyar i estar al costat dels infants i joves en el seu procés de creixement personal i col·lectiu, oferint un espai segur, educatiu i divertit dins la branca i l'agrupament.
- Implicar-se més enllà de la seva branca; treballar en equip amb la resta de caps de branca i amb l'agrupament en general.
- Vetllar per la seguretat física i emocional dels infants i del grup.
- Comunicar-se amb les famílies per transmetre informació i generar confiança.
- Fomentar valors com el respecte, la solidaritat, la responsabilitat... i tots aquells que promou l'escoltisme i que apareixen al ideari de l'Agrupament.
- Implicar-se en les lleis escoltes i vetllar per la metodologia escolta; Ex: PdP, dinamimes...
- Formar part activa de la vida de l'agrupament i del projecte educatiu del moviment escolta.
- Participar activament de les activitats de la Demarcació Nord Occidental i de MEG (ADO, AGO, Quàsar, BOOM, Garbes, Equips de Demarcació, trobades d'escoltes i guies...).
- Formar-se per poder aportar i aplicar nous coneixements al dia a dia del cau. A poder ser a través de l'Escola de Formació de MEG per poder educar millor, conèixer noves metodologies i fer créixer el projecte del Cau; FOCA, FORMIGA Persona, FORMIGA Gestió, Monogràfics...

Càrrecs

A més, cal esmentar que dins l'equip de caps, les persones poden assumir, de forma individual o en petit grup, un conjunt de càrrecs per tal de repartir la càrrega de feina i aconseguir que la branca i l'agrupament funcionin de manera eficient i correcta. Aquests són:

- **Tresoreria:** Persona encarregada de gestionar els diners de la branca, controlar els pressupostos i vetllar per la transparència econòmica.
- **Responsable Pedagògic (PEDA):** Vetllar perquè les activitats i projectes segueixin la PdP i dona suport pedagògic a l'equip de caps.
- **Material:** Responsable de conservar, organitzar i controlar el material de la branca i del cau, assegurant que estigui a punt per a les activitats, excursions, campaments i rutes.

- **Fotos:** S'encarrega de documentar amb imatges les activitats i moments clau del cau, per conservar-ne la memòria d'arxiu i la difusió en els canals propis de l'Agrupament.
- **Enredo:** Encarregat de deixar constància per escrit de moments com revisions, processos i altres dinàmiques internes i consultar l'historial per millorar a través de l'experiència.
- **Infermer/a:** Porta el control bàsic de la farmaciola i primers auxilis, vetllant per la salut i seguretat dels infants i dels caps. En els moments de crisi i urgència, és la persona encarregada d'activar els protocols adients i ser-ne la veu cantant (evidentment, sempre amb la resta de l'equip de caps que es trobi).
- **Secretari/tària:** Gestiona la documentació i les comunicacions internes i externes de la branca, assegurant els tempos establerts al codi intern.

De manera opcional, es poden crear càrrecs específics per tal de satisfer les necessitats concretes d'aquell equip de caps.

La figura del cap és fonamental per al bon funcionament del cau i per al creixement dels infants i joves. El seu paper va més enllà de preparar activitats: és un guia, un model i un punt de referència que acompanya la infància i la joventut de l'Agrupament en una etapa clau de la seva vida.

Finalment, cal esmentar que durant l'etapa de Trucs, els caps passen a ser **animadors/es**, un rol que busca incentivar la maduresa personal dels joves, tot afavorint una acompanyament més autònom i participatiu.

5.3. TASQUES I FUNCIONS de tots i totes les membres de l'equip d'agrupament

lila secres / groc capda / gris genral / blau treso / vermell material

EQUIP D'EA (general)

- Preparar punts de RA, passar ACTA i penjar-ho al drive.
- Preguntar a branques el seu estat
- Fer reunions amb Amics una vegada cada dos mesos
- Important reunió de EA amb punts marcats cada mes.
- Revisions de comissions i portar seguiment
- Acabar de plantejar els equips de caps de branques noves després de la dinàmica de CACA.
- Buscar relleus d'Equip d'Agrupament.
- Demanar dessuadores per la gent que deixa el cau
- Prendre actes de les reunions i vetllar per l'arxiu d'aquestes.
- Impulsar la comissió per trobar camp de campaments.
- Planificar les correccions amb el padrí/padrina de Demarcació.
- Seguiment de campaments i rutes.
- Mantenir el contacte continu amb intendències dels campaments.

CAPS D'AGRUPAMENT

- Vetllar per la bona coordinació i organització de l'Equip d'Agrupament.
- Vetllar per la bona comunicació amb el moviment i participar a les TCAO (Taula de Caps que es celebra nivell de demarcació).

- Vetllar per la bona relació de l'Agrupament amb les altres entitats i l'ajuntament.
- Vetllar per la bona entesa entre famílies i agrupament.
- Gestionar el correu de l'Agrupament.
- Enviar el Llibret Verd a les famílies i Codi Intern a l'equip de caps.

TRESORERIA

- Gestionar el pressupost de l'Agrupament.
- Gestionar els pagaments d'afiliació i quotes de l'Agrupament.
- Vetllar pel bon estat de comptes de les branques.
- Titulars de cada número de compte
- Gestionar subvencions i ajuts.
- Portar al dia l'estat de comptes del Comptacau.
- Justificar el conveni de MEG amb factures grans (casa i transport SOGRA són suficients).
- Cobrar campaments.
- Deixar al número de compte de les branques petites els diners necessaris
- Participar a les TASA (Taula de Secretaria i Administradors a nivell de demarcació) que es celebren.
- Gestionar el correu de tresoreria de l'Agrupament.

MATERIAL

- Vetllar pel bon manteniment del material fungible i no fungible de l'Agrupament
- Portar el control de l'inventari i del material, així com dur a terme la seva renovació quan és necessari.
- Vetllar per l'ordre del Ponsaca, el magatzem de material del CAU.
- Vetllar perquè en cada activitat / sortida es pugui disposar del material necessari.
- Preparar material general de campaments.

SECRETARIA.

- Vetllar pel manteniment i actualització de la base de dades de l'Agrupament i realitzar el sorteig d'inici de curs.
- Gestió de les afiliacions i inscripcions dels amb MEG.
- Gestionar ajuts i subvencions.
- Gestionar el correu i sorteig de les noves incorporacions de l'Agrupament.
- Vetllar pel bon estat de la secretaria de les branques.
- Participar a les TASA (Taula de Secretaria i Administradors a nivell de demarcació) que es celebren.
- Actualitzar els correus de l'equip de caps.
- Assegurar que es fan el canvi de carpetes dels infants i joves.
- Gestionar la documentació d'intendències per assegurança esporàdica.
- Gestionar la documentació DNS dels trucs per pujar al campament.

RESPONSABLES PEDAGÒGICS

- Vetllar per l'aplicació del mètode escolta a l'Agrupament.
- Potenciar la Pedagogia de Projecte a les activitats de l'Agrupament.

- Gestionar i oferir els recursos necessaris per les inquietuds i necessitats pedagògiques de les branques.
- Fomentar la formació contínua dels caps i gestionar els tràmits d'aquesta formació amb el moviment.
- Participar a les RAPE (Reunions Pedagògiques a nivell de demarcació) que es celebren.
- Vetllar per a que les branques formulin un programa de curs.
- Fomentar la participació de les responsables de pedagogia a les reunions trimestrals.

COMUNICACIÓ

- Informar a les famílies de l'activitat de l'Agrupament.
- Vetllar pel recull, actualització i manteniment dels recursos multimèdia de l'Agrupament.
- Organitzar l'estructura del material que es disposa a l'arxiu del cau.

5.3. COMISSIONS I EQUIPS, que són i per què serveixen

L'agrupament és de tots i totes; per tant, per a que les activitats que es realitzen, tirin endavant, és feina del conjunt de tot l'equip de caps prepara-les. Per responsabilitzar a cadascú i dividir les tasques equitativament, l'agrupament treballa amb comissions i equips.

- Les **comissions** són tasques obligatòries que impliquen tot l'agrupament i que la seva realització es repeteix cada any. Aquestes poden ser comissions que afecten només a l'equip de caps, on la representació de caps de cada branca és lliure; i que afecten als infants i joves, on hi ha d'haver representació de caps totes les branques.

A l'inici de cada trimestre, s'obren les comissions que realitzen les activitats aquell trimestre. Així que es podria dir que la feina és trimestral.

Per exemple, la comissió CAUCO de Nadal (s'acostuma a crear a principis d'any) la qual s'encarrega de crear un cau comú on tots i totes les infants i joves del cau es reuneixen a final del trimestre per a fer una activitat.

- Els **equips** neixen de les inquietuds, motivacions i necessitats de l'equip de caps i de l'Agrupament. Com que cada any els i les caps varien, els equips es renoven. Les temàtiques són variades, des d'accions que afecten directament al funcionament de l'agrupament com gustos lúdics comuns per a millorar la cohesió.

A l'inici de curs, es realitza una dinàmica per trobar inquietuds comunes i crear-los. La feina que es realitza no té un termini establert, ja que pot durar tot l'any o pot ser una acció puntual d'una setmana de durada.

Els equips, si s'escau, pot ser que hi perdurin excaps. És el cas de l'actual Equip Natura, que el seu objectiu és fer un seguiment i manteniment del bosquet.

Per exemple, COPEA, l'equip encarregat de revisar i actualitzar el PEA que posteriorment aprovaran tots i totes les caps ;) <3

Explicarem més sobre com actuen les comissions i equips a la part d'execució del projecte, ja que són una eina que té com a finalitat la perfecta execució de la temàtica/activitat que tracten.

5.5. RELACIONS, la nostra comunicació interbranquial

Tot i que la RA és el màxim punt de comunicació interbranquial, hi ha aspectes que s'han de gestionar al dia a dia i cal actuar d'una manera pautada i saber a qui ens hem de dirigir quan volem tractar un aspecte que influeix una part de l'Agrupament.

Cada branca té també responsables pedagògics, de comunicació, tesorers, secretaris i responsables de material. Aquests són els encarregats de parlar amb el representant del càrrec de l'equip d'Agrupament quan hi ha alguna gestió que s'ha de dur a terme, com per exemple, una excursió de branca.

Els canals de comunicació que fem servir a nivell intern quan no podem quedar presencialment són les vies telemàtiques.

5.6. MÈTODE ESPECÍFIC DE BRANQUES, funcionament de cada branca

Tot i que sempre estem educant amb el mateix mètode, és obvi que cada branca té les seves diferències i que l'aplicació del mateix és molt diferent a mesura que els nens van progressant de branca i es van fent grans. A grans trets, podem veure algunes de les diferències amb l'esquema breu i simple que us presentem a continuació:

ESQUEMA BRANQUIAL	Potes tendres	Llops i Daines	Ràngers i Noies Guia	Pioners i Caravel·les	Trucs
Color de la camisa	Taronja	Groc	Blau	Vermell	Verd
Lema	<i>Compartir!</i>	<i>Tant com puc!</i>	<i>Sempre a punt!</i>	<i>Treballem en equip!</i>	<i>Fent servei!</i>
Nº aproximat dels nens i nenes que formen la branca	20	60	70	60	30 (incloent TRUC I i TRUC II)
Edats dels nens	De 6 a 8 anys	De 8 a 11 anys	De 11 a 14 anys	De 14 a 17 anys	De 17 a 19 anys
Nº de caps	6	16	12	13	6
Com es diu el petit grup de la unitat i quants ens formen part	Escamot	Sisenes	Patrulles	Equips / Famílies	Famílies
Dies de campaments / ruta	7	12	15	10-15	10-15
Cau setmanal	1,5/2h els dissabtes a la tarda				En funció de la disponibilitat de la branca

Tot i així, per entendre més a fons el mètode específic de cada branca, fem un breu repàs de les **principals inquietuds** dels escoltes i guies que en formen part (centrant-nos en 4 grans temes com són la diversió, el medi ambient, la cohesió de grup i el futur, per així veure la diferència entre totes les branques), el **funcionament de la branca** en el seu dia a dia, com duen a terme **els projectes** i com apliquen els **dinamismes**.

Potes Tendres

Branca que engloba dels 6 als 8 anys. S'identifiquen pel color taronja. *Compartir!*

Inquietuds bàsiques

Les nenes i els nens integrants de la branca de Potes Tendres tenen com a inquietud bàsica la **diversió**. La seva gran capacitat d'imaginació sumada a la seva credulitat garanteix que gaudeixin del cau en tot moment i que s'impliquin al màxim per tal de conquerir l'objectiu que ens proposem. El pota tendra necessita estímul constant donat que el fet de no ser partícip o de no sentir-se important per fer l'activitat fa que es teletransportin al seu món imaginari.

La relació d'un pota tendra amb el **medi ambient** és similar a la que tindria un extraterrestre al arribar a la terra, novetat. Al pota tendra el captiva qualsevol pedra, fulla, insecte, arbre o cosa que existeixi. Mostren interès per aprendre les relacions causa-efecte que es produeixen en la natura i els encanta fer experiments imaginaris amb qualsevol cosa que trobin. El tema reciclatge el desconeixen i cal explicar-los-hi les conseqüències de no reciclar perquè entenguin que els petits canvis són poderosos.

La **cohesió de grup** és força bona entre els potes tendres, és una edat on els problemes i els malentesos s'obliden ràpidament, alhora que les amistats floreixen en qualsevol racó. El fet de no ser una branca especialment nombrosa fa que es puguin conèixer de forma ràpida entre ells, aprofitem el treball en petit grup (escamots), perquè tothom interactuï amb tothom i no es facin grupets d'amics. Cal fer-los-hi entendre que si un es porta malament està perjudicant a la resta de companys de la branca. Són molt oberts i no tenen massa vergonya.

Els potes tendres no tenen una visió de **futur** que vagi més enllà d'un parell de setmanes, viuen i gaudeixen del moment. Es recomanable començar el cau amb un resum del que es va fer a l'anterior per tal que tinguin una continuïtat de l'activitat.

Per l'edat i les característiques dels potes tendres, aquelles situacions en les que els caps podem detectar que hi hagi algun tipus de **bullying** o d'exclusió no es perpetuen, des de l'equip de caps es procura que tots els nens i nenes es coneguin i es trenquin grups ja establerts fora el context cauil (escola, extraescolars, etc) utilitzant el petit grup, això ajuda a que entre ells es coneguin molt més. Els potes tendres es mouen més per interessos que per amistats, i això fa que aquest tipus de conflictes no destaquin en aquesta branca.

Treballar el **gènere** a PT es relativament fàcil ja que al treballar amb aquestes edats els imputs rebuts són molt més simples que en branques més grans, per tant desmontar-los també és molt més fàcil. Desde l'equip de caps sempre es procura predicar amb l'exemple i trencar aquests rols establerts relacionats amb el gènere. Tots i totes som iguals. També es busquen activitats que satisfacin a la majoria dels nens i nenes de la branca.

Com a Potes Tendres les **noves tecnologies** dins del cau no són un element essencial, des de l'equips de caps les utilitzem sempre i quant tinguin una finalitat educativa o pedagògica. La majoria en el seu àmbit fora del cau les utilitzen, però sempre amb guiatje, entenent que es troben en una franja d'edat on no tenen una dependència directa d'aquestes.

Funcionament de la branca

“Les formiguetes treballen en equip per recol·lectar més llavors. En aquesta estratègia col·laborativa s’aprofita que les formigues obreres més petites són les millors cercant les llavors al terra i que les més grans són millors transportant-les fins al niu. Repartir-se les tasques segons les habilitats de cada individu permet fer arribar més llavors a l’interior del niu amb un esforç menor[...]”

I els Potes Tendres, com ens organitzem?

L'equip de caps de la branca PT és un equip petit on s’hi treballa de forma agradable i on tothom expressa amb facilitat les sensacions dels diferents caus que anem fent. Normalment comencem la preparació dels caus amb una pluja d’idees i seleccionem les que veiem més factibles, pedagògiques i divertides per els pots. Abans de realitzar el cau tenim redactat al drive el que farem i el material que utilitzarem, de forma que amb un clic tots estem assabentats. Al finalitzar cada cau fem una revisió de les activitats que hem fet i apuntem les conclusions al drive. El principal objectiu que ens vam marcar a SOCA com a equip de caps va ser gaudir al màxim de l’experiència buscant així la màxima motivació dels caps. Enguany a la branca de PT i coincideixen caps nous i caps experimentats creant una harmonia d’idees noves i experiència.

Funcionament als projectes

Els projectes és recomanable que siguin de durada curta i de petita envergadura, donat que se'ls pot fer pesat i els caps hauran d'acabar fent tota la feina. Utilitzant la pedagogia de projecte els preguntem als pots quins projectes els agradaria fer realitat. Escollim entre tots el projecte que ens sembli més bonic i ens faci més il·lusió alhora que sigui educatiu.

Als pots tendres no cal acotar-los el projecte que hagin decidit, ja que independentment de la magnitud o del resultat obtingut, dins del seu cap de fantasia hauran salvat el món.

La planificació i la compra del material necessari cal que se n’encarregui l’equip de caps.

Per a portar el projecte a bon port és necessari que els pots gaudeixin de l'experiència i s’esforcin per assolir l'objectiu, finalment realitzem una revisió conjunta amb els pots de tot el projecte per captar les diferents sensacions que han tingut.

Funcionament dels dinamismes

- Petit grup: l'anomenem escamots i l'utilitzem per a fer tallers, manualitats, jocs de coneixença i activitats amb grups reduïts.
- Compromís: l'utilitzem per introduir els pots al món escolta, els hi traslladem la importància d'aquesta tasca i busquem que se sentin orgullosos amb el compromís assolit.
- Fraternitat universal: treballem perquè emfatitzin amb l'àmbit en què vivim.
- Progrés personal: es treballa amb el pota durant tot el curs alhora que es manté un contacte proper amb els pares per treballar conjuntament.
- Joc institucional: Apliquem els rols força sovint donant responsabilitats petites als pots, a l'acabar si han realitzat correctament la tasca els felicitem o els deixem regar la planta.

Llops i Daines

Branca que engloba dels 8 als 11 anys. S'identifiquen pel color groc. *Tant com puc!*

Inquietuds bàsiques

Una des les principals inquietuds dels nostres Llops i Daines és la **diversió**. Cada nen i nena l'entén de manera diferent i per tant la reacció dins del gran grup sovint és diferent en segons quins grups de nens/es ens centrem. Totes les activitats que es fan a la nostra branca cal que tinguin algun moment distés, fins i tot en les més sèries, per tal que els nens no desconnectin al participar en una activitat que no troben entretinguda.

Pel que fa la relació que tenen els LLiDs amb el respecte **medi ambient**, on són més conscients que poden ajudar és amb el reciclatge. Tot i que els caps ho intentem promoure i explicar-ne els avantatges, és un hàbit que s'ha d'agafar al dia a dia (casa, escola, extraescolars...) i costa molt de seguir la rutina si no es fa correctament. Creiem molt important que els nens arribin a entendre el per què del reciclatge per tal que, si fa falta, siguin ells els que prenguin la iniciativa a l'arribar a casa.

Un altre aspecte molt important, al quals els LLiDs mai en fan referència directa però d'una manera o altra sempre els ronda pel cap, és la **cohesió al grup**. En grups tant extens com els nostres, es inevitable que sovint la branca es transformi en un conjunt de petits grups (per amics del col·legi, per exemple). Treballar aspectes com la coeducació i el respecte individual i interbranquial pot ajudar a millorar-ho, ~~aquest aspecte~~, i és durant uns campaments on les noves amistats floreixen més el grup se sent més unit.

Acabarem parlant de la seva particular visió del **futur**. Els LLiDs hi pensen de tant en tant, però no contemplen els problemes i dificultats que poden sorgir degut, probablement, a la poca experiència vital que tenen sobre les seves esquenes. En aquest aspecte són molt imaginatius, optimistes i, en el fons, tenen moltes ganes de créixer i “fer-se grans”.

Funcionament de la branca

“[...] Així mateix, l'estudi publicat a la revista Behavioral Ecology and Sociobiology, destaca les avantatges competitives que té aquest treball en equip en front d'altres estratègies basades en una recol·lecció de llavors individualitzada[...]”

I els LLiDs, com ens organitzem?

Els caps de LLiDs ens repartim la feina en funció de les característiques, disponibilitats i preferències que té cadascú, de forma paritativa per tal de no només fer el que es necessita sinó fer també quelcom que ens motivi i ens agradi.

Tot i així, som conscients que no només ens hem de basar en aquests 4 aspectes sinó que ens hem d'anar donant oportunitats entre tots i totes per tal de fer coses noves i aprendre amb tots els detalls que significa ser un/a cap. El fet que LLiDs sigui una branca amb molts *melons* (caps de 1r any), és clau atorgar responsabilitats a aquests i que els caps amb més experiència donin consells per tal que els nous entrin en la dinàmica de caps de la manera més ràpida possible.

Funcionament als projectes

Tot fent ús de la PdP, els projectes comencen amb els nens i nenes de LLiDs dient idees i a partir d'aquí es segueixen les diferents fases. Al ser petits, es tendeixen a donar idees bones però inviables i som els caps els qui intentem adequar-les a la realitat, sense restar l'essència de la idea.

Com a pas previ a la pluja d'idees, s'inicia fent activitats veient un munt de temes diferents i així despertar la curiositat que potser descobrixen (la descoberta). També enllacem amb la pluja d'idees i posterior elecció del projecte.

A l'hora d'elegir els projectes, també tenim en compte que tinguin un cert contingut educatiu, o bé mirem de quina manera li podríem donar si dona la impressió de primeres que no en podria tenir. La part més complexa, la planificació, ens n'encarreguem els caps ja que a la seva edat hi ha coses que no poden fer, com per exemple la compra de material.

La realització serveix per gaudir de tot el treball que s'ha dut a terme fins al moment, i quan un projecte s'acaba, és molt important que la revisió la fem conjuntament nens i caps per captar les coses a millorar en un futur. I per acabar, organitzem una festa de celebració.

Funcionament dels dinamismes

- Petit grup: és el que utilitzem més sovint degut a l'elevat nombre de LLiDs que tenim a la nostra branca. Per aquest motiu treballem en estols, per facilitar la relació dels infants interbranquials. ??
- Compromís: els LLiDs se senten orgullosos quan veuen que compleixen el seu compromís, que tendeix a estar lligat a treballar aspectes de l'escoltisme.
- Fraternitat universal: clau perquè coneguin els temes que els envolten, intentem que sempre coneguin l'àmbit en el que estem treballant.
- Progrés personal: el treballem durant tot el curs amb petits aspectes tot i que és a campaments quan realment li donem més importància. Tot i així, si els caps ho creiem convenient, se'n farà un a meitat del curs per advertir o felicitar als nens i nenes.
- Joc institucional: es focalitza principalment a les sortides i campaments, quan cada nen obté un rol dins la seva sisena (secretari, material, tresorer...).

Ràngers i Noies Guia

Branca que engloba dels 11 als 14 anys. S'identifiquen pel color blau. *Sempre a punt!*

Inquietuds bàsiques

RiNGs és la branca del nostre cau on més es nota la diferencia entre les 3 edats. Estem parlant que hi ha nens i nenes que encara van a l'escola i d'altres que comencen el segon any d'institut, i això provoca diversitat de pensaments, opinions i motivacions.

Pel que fa la manera d'entendre la **diversió**, els més petits segueixen amb la tendència de LLiDs de voler participar en activitats mogudes i actives. Aquesta actitud xoca de vegades amb els que són una mica més grans, que tot i que també volen i necessiten els seus moments d'activitat física intensa, també s'interessen en els jocs de coneixença, de més interacció amb els altres i fins i tot de destresa lògica. A més a més, també sorgeix l'interès per algunes activitats de debat i reflexió.

El **medi ambient** es un dels temes a millorar a la nostra branca de RiNGs. Amb les hormones fent de les seves, aquest tema es dirigeix al segon pla de les seves preocupacions i no li tendeixen a donar gaire importància. S'ha de potenciar amb l'exemple pràctic ja que la teoria ja la tenen tots bastant sabuda.

La preocupació per sentir-se a gust al grup és més important que mai, ja que es comencen a forjar les primeres grans amistats i es comencen a tenir els primers grans secrets que cal compartir amb aquell o aquella gran o gran amic o amiga. Tant important sentir-se **cohesionats a un grup**, que la por a fer quelcom que no estigui ben vist per la resta juga tot sovint males passades en forma de vergonya. Al final, els caps hem d'estar ben atents de les capacitats personals de cada nen/a per tal d'explotar-les i fer-les visible a la resta de la branca. Aquesta és la nostra manera d'aconseguir un grup ben cohesionat.

I seguint amb les preocupacions dels nostres RiNGs, parlem del **futur**. A l'igual que quan parlàvem de la diversió en funció de les activitats a dur a terme, cada any te una visió diferent relativa a aquest tema. Els més petits pensen en el present sense tenir en compte les implicacions que pot tenir en un futur, mentre que a mesura que es van fent grans veuen com obtenen més responsabilitats a dins de la branca, fet que els porta a pensar en un futur més llunyà.

Funcionament de la branca

"[...] L'habilitat de transportar fermament la llavor s'incrementa a mesura que augmenta la mida de la formiga. Per tant, les cadenes de transport de llavors observades s'organitzen segons la mida de la formiga, de més petites a més grans, fins que arriben al niu [...]"

I els RiNG, com ens organitzem?

Per preparar els caus, és vital poder quedar de forma presencial. D'aquesta manera, ens podem organitzar per tal que els caps més veterans cedeixin oportunitats als *melons*. Els caps més joves sempre tenen molta motivació per preparar els caus però necessiten aquesta confiança per tal de que es deixin anar i treguin el millor de sí.

Abans de fer qualsevol cosa, repartim tasques entre tots en funció de la motivació que tingui cadascú. A partir d'aquí, quan ho tenim tot llest, ho posem en comú perquè tots sapiguem el que farem i ho duem a terme.

Funcionament als projectes

A RiNGs es molt important dur a terme un projecte amb cara i ulls i perquè els nens el tinguin com a propi, ja que la motivació ja depèn en gran part d'ells i comencen a tenir una edat on mostren el millor de si mateixos quan fan el que els agrada, i per altra banda es desenten quan una cosa no els motiva.

I perquè un projecte funcioni i motivi als nens, els primers en estar motivats hem de ser els caps. Les fases de la descoberta, la proposta i l'elecció (que intentem que siguin properes per tal de no perdre les inquietuds dels nens/es), ens donen símptomes sobre si anem ben encaminats o no: els RiNGs decideixen com dur a terme un projecte (material, lloc, idees a transmetre...) i ja es pot començar a dur-lo a terme.

Els caps també tenim la nostra part de responsabilitat. Segons quin projecte, cada cap es fa càrrec d'un grup, que és el responsable de preparar una part del projecte. A l'hora d'executar-lo, funciona el fet de fer una reunió tots plegats, per tenir a la ment el projecte i fer pinya.

La resta, està clar: toca passar-s'ho bé amb la realització del projecte i fer una revisió productiva quan s'acaba.

Funcionament dels dinàmiques

- Petit grup: És el que més utilitzem ja que són molts nens i en petit grup ens organitzem millor. A més, d'aquesta manera entre ells es coneixen millor.
- Compromís: Fent ús d'aquest dinamisme els nens són responsables dins d'un grup fet que els aporta una experiència personal no gaire habitual al seu dia a dia.
- Fraternitat universal: El cap és l'exemple a seguir, sempre els recordem que estem per ells i que ens tenen per tot el que necessitin.
- Progrés personal: És la valoració que fan ells de tot el progrés, fet que els aporta millores en l'esperit crític, reflexió i consegüentment creixement personal.
- Joc institucional: L'utilitzem donant dins de cada grup càrrecs a cada nen i nena.

Pioners i Caravel·les

Branca que engloba dels 14 als 17 anys. S'identifiquen pel color vermell. *Treballem en equip!*

Inquietuds bàsiques

PiCs ja comença a ser una branca on els adolescents estan a les portes de ser adults i d'arribar als preuadíssims 18 anys. Per aquest motiu, la seva manera de passar-s'ho bé ja no és només el joc i l'activitat, sinó que també la llibertat. La **diversió** ja no depèn dels caps motivats, sinó també de la seva pròpia motivació i la del seu voltant. Si es fan activitats, ja hi ha un sentit crític a darrera que espera que tingui un sentit i estigui molt ben preparada. Si el joc no els agrada, ja tenen la suficient força per dir-ho en veu alta i canviar d'activitat si fa falta.

El respecte pel **medi ambient** és un coneixement teòric més que, a l'igual que hem comentat amb branques més joves, costa dur a la pràctica o, com a mínim, no es mostra d'interès que hauria. El reciclatge, per exemple, no és una cosa que depengui d'un sol individu sinó de tota la branca. A l'igual que la neteja d'espais. Es necessita un fort treball en aquest sentit per canviar mentalitats i conscienciar a tothom.

A PiCs, la branca tendeix a ser un grup de 60 persones que ja ha coincidit anteriorment, fet que provoca que la coneixença sigui una etapa fàcil de superar. On s'ha de fer més èmfasi és en la "**cohesionença**", en fer de la branca un **grup ben cohesionat** on des del més petit al més gran tingui veu i vot. En aquest sentit, ajuden molt les excursions i la predisposició dels més grans per fer sentir còmodes als més petits.

La visió que tenen del seu **futur** els comença a preocupar ja que tenen a tocar la finalització dels estudis obligatoris i es veuen obligats a triar diferents camins. Això els fa pensar a la vegada amb més decisions que hauran de prendre, i ajuda als més grans a pensar amb la branca i comencen a néixer alguns projectes d'aquestes inquietuds, fet transcendental per al seu creixement interior dels nostres PiCs.

Els infants i joves estan en una etapa en que comencen a ser conscients del seu entorn, de les relacions socials i de que tot acte té una repercussió. Comencen a veure que s'ha de tractar les persones respectuosament i sempre com a iguals. Hi ha una diferència de creixement en aquest aspecte entre els infants i joves de 1r any i els de 3r, ja que els de 1r venen d'una branca en que per l'edat que tenen, poden arribar a ser cruels els uns amb els altres, on les relacions socials són molt complicades.

Es treballa molt el respecte entre iguals i entre ells s'ensenyen. Estan en continu creixement personal tot i que de vegades pot haver-hi un **bullying** subtil que és difícil d'identificar justament pel fet de ser més grans i més madurs.

Ex: No es permet cap cas de bullying quan s'identifica i fins i tot entre ells es defensen quan en veuen un.

Els infants i joves estan en una etapa de descobriment i identificació sexual. Les diferències entre gèneres es veuen més clarament i és molt més fàcil que sorgeixin comentaris irrespectuosos i bromes, tristament en l'amplia majoria són masclistes.

És un tema que troben molt interessant i és important treballar-lo de forma madura i respectuosa. Es procura tractar el tema del **gènere** i incidir en els petits detalls del dia a dia, evitant comentaris ofensius arrelats a la nostra cultura.

Ex: Quan es demanen voluntaris per carregar material es demanen persones voluntàries, no es demanen nois només perquè alguns siguin genèticament més forts.

Les **noves tecnologies** estan al dia a dia de gairebé tots els infants i joves. És una cosa quotidiana però dins el cau tenen l'oportunitat de conscienciar-se de l'excés d'hores que hi dediquen/perden i de que no passen per estar una estona sense estar connectat a les xarxes socials ni internet.

Procurem reduir l'ús de les noves tecnologies ja que entenem que en el dia a dia dels infants i joves hi ha una sobreexposició a aquestes. Tot i així, també treballem per fer-ne un ús responsable i valorar el fet de que sigui una eina molt útil.

Ex: No els deixem estar pel mòbil durant les hores de cau i excursions. Quan fem projectes i activitats moltes vegades utilitzem les TIC per obtenir informació i com a eina de comunicació amb el grup (projector, avís de canvis d'horaris...) mai com a "spam" ni per enviar tonteries.

Funcionament de la branca

"[...] L'estudi també fa una comparació entre les diferents estratègies de transport. L'estratègia basada en el repartiment de tasques i el treball en equip és més ràpida trobant llavors, més segura a l'hora de transportar-les fins al niu, però més lenta durant la fase de transport, doncs les llavors s'han d'anar passant de les formigues petites a les grans. D'altra banda, l'estratègia de transport individual és més lenta a l'hora de trobar les llavors, menys fiable a l'hora de transportar-les, però més ràpida en el transport, doncs la formiga que troba la llavor és la que la duu directament al niu, sense intermediaris.[...]"

I els PiCs, com ens organitzem?

Cada cap de setmana fem revisió de caps (quants serem) per tal d'organitzar-nos les tasques que s'han de fer. Moltes vegades ens repartim tasques que hauríem de fer durant la setmana, ja que molt sovint les reunions conjuntes no donen temps per fer-ho tot.

Som un conjunt de formigues tirant una branca de PiCs. A l'hora de reunir-nos arribem a un consens per tenir les idees clares i a partir d'allà prendre decisions.

Dins aquest grup de formigues, cadascú té un rol diferent. Totes són diferents: el compromís de unes formigues i d'unes altres és diferent, la manera de ser també ho és, les seves habilitats... I treballem per tal de complementar-nos i tenir tots ben clar quina és la finalitat de tota la branca per anar tots a una.

Val a dir que, a diferència de les branques més petites, els PiCs ja participen molt activament a la preparació i organització de sortides i projectes. És la manera que es sentin més responsables i que es motivin en cada una de les activitats a les que participen.

Funcionament als projectes

PiCs és una branca on els nens i nenes ja comencen a tenir sentit crític i inquietuds que van més enllà del passar-s'ho bé. Cada any, els projectes que acaben donant més suc són els innovadors, ja que neixen del cap dels mateixos PiCs, ho visualitzen i ho tiren endavant.

Es necessari fer una dinàmica profunda tant a l'hora de descobrir que és el que volen els PiCs i que ells facin les propostes. Només així podrem tenir un ampli ventall de projectes per triar i fent també una altra dinàmica podrem elegir els que més motivin a la branca.

Un cop elegit el projecte, ens dividim en diferents grups/comissions (per exemple, difusió, organització, horaris, eix...) on cada grup tenen un o diferents caps que els supervisem per assegurar-nos que tot funciona bé.

Una vegada ho tenim tot preparat, nens, nenes i caps ens motivem per tal que el projecte funcioni i aprofitem per exemple els moments que podem per fer revisions setmanals (en cas de projectes que durin més d'una setmana).

Funcionament dels dinamismes

- Petit grup: el gran nombre de PiCs i les ganes d'aportar que tenen molts d'ells fan que el petit grup sigui clau a l'hora de comunicar-nos i que tothom pugui dir la seva
- Compromís: a la nostra branca, el compromís ja no el comencen a exigir els caps sinó que són els PiCs més implicats els que l'exigeixen quan veuen que les coses no funcionen. Ajuda a que tothom entengui quines són les seves responsabilitats i quines conseqüències provoca el fet de no complir-les.
- Fraternitat universal: A l'arribar a la seva edat, els PiCs ja gaudeixen de certa autonomia i llibertat i es veuen en noves situacions socials. La fraternitat universal consisteix en conèixer-les i implicar-se per tal de créixer com a persona.
- Progrés personal: tot i que el procés culmina als campaments amb un progrés personal amb atenció individualitzada on es repassa tot el curs, intentem treballar-lo també durant l'any tant amb activitats (objectius personals de l'any) com amb situacions espontànies que es poden donar a una ruta.
- Joc institucional: Els càrrecs que tenen cadascú a l'equip i la divisió de grups organitzats en l'execució de projectes són els dos grans exemples on fem us d'aquest dinamisme

Trucs

Branca que engloba dels 17 als 19 anys. S'identifiquen pel color verd. *Fent servei!*

Inquietuds bàsiques

Trucs es la branca més gran de l'Agrupament, però això no treu que sempre es vulguin **divertir** com els més petits. Sempre que preparen alguna activitat, tenen en compte que sigui entretinguda per tal de mantenir la motivació i gaudir del que fan.

També tenen molt clar les coses que poden fer per cuidar i millorar el **medi ambient**. És un aspecte que sempre es té en compte i tenen clar que han de deixar el món millor de com l'han trobat! Al ser una branca adulta i més reduïda, el treball en equip és clau a l'hora de reciclar i cuidar la natura, que és el primer que els hi ve al cap al parlar d'aquest tema.

La **cohesió de grup** no és un fet tant preocupant com ho és a les branques més joves perquè la coneixença, després de tants anys, ja és molt elevada. Es pensen que ja ho saben tot dels uns als altres però, a mesura que vagin passant els dos anys, es coneixeran tal com són realment, i el més important, com són ells mateixos. Tot i així, sempre hi ha persones més insegures que tenen més falta de confiança i potser no donen les opinions per por. Des del grup s'ha d'intentar fer-les participar perquè entrin a la meravellosa dinàmica dels Trucs. Tot i que a TRUC arriba una època adulta, s'ha d'estar alerta a captar actituds que puguin fer sentir malament a una o certes persones del grup (encara que sigui de manera no premeditada). Si es capta alguna situació com aquesta, cal ser transparents i parlar del tema sense embuts. Entenem que la branca ja és lo suficientment madura com per posar sobre la taula conflictes que puguin sortir i parlar-ne sense prejudicis, ja que sovint trobarem experiències individuals dels mateixos trucs.

Dins del les inquietuds socials que tenen tots els TRUCs, destaca sovint parlar sobre el **gènere**. Els agrada aprendre els diferents conceptes que engloba aquesta temàtica i discutir sobre situacions reals. És un moment on nois i noies exposen el seu punt de vista sobre el tema i es descobreixen pensaments per ambdues parts que donen a pensar. Xerrant en grup se n'adonen que adquirim actituds masculines al dia a dia, que fins llavors no se n'havien donat compte. Cal sobretot conscienciar, i l'actuació cap a un millor comportament en aquest sentit ja es basa amb els valors adquirits al cau i l'experiència d'aquelles persones que han hagut de lidiar amb conflictes relacionats amb el gènere.

Les **noves tecnologies** és un tema molt latent en l'actualitat. Degut a la seva edat i a que entre setmana molts estan a llocs diferents, les fem servir per estar en contacte. Intentem fer-ne un ús racional i es procura que el cau sigui un espai de desconnexió, especialment durant les rutes i campaments, on s'incentiva directament que no hi hagi mòbils.

La inquietud més gran que tenen és el **futur**. És una època de molts canvis, on la incertesa està sobre la taula cada dia i temps on s'han de prendre decisions que et poden marcar la vida. Compartir-ho ajuda tant a triar camins com a relativitzar segons quines pressions.

Funcionament de la branca

"[...] Una curiositat de l'estudi és que les formigues treballen en equip depenent de la mida de la formiga que troba la llavor. Si una formiga gran troba una llavor és molt probable que la transporti ella sola fins al niu. En canvi, si la que troba la llavor és una formiga petita, aleshores hi ha grans probabilitats de que comenci un treball en equip. Tot i així, la forma en la que es dona el treball en equip és peculiar. Sembla que

no és per pròpia voluntat que l'obra petita passa la llavor a l'obra gran, sinó que són les formigues grans les que "roben" la llavor de la formiga petita per assegurar l'èxit del transport. Per tant, el transport de llavors cooperatiu entre una formiga i la següent implica algunes lluites internes promogudes per les obreres grans."

I els Trucs, com ens organitzem?

Com que ja no hi ha caps i tots som un (animadors i Trucs), ho fem tots junts i tots som igual d'importants. Si bé són els animadors qui ens donen l'empenta quan les coses estan aturades, som nosaltres qui decidim el que fem, per què ho fem i ens plantegem els nostres projectes.

A nivell de funcionament, ens tendim a dividir per comissions per tal de ser més resolutius i treballar millor. Quan ho tenim tot preparat, compartim la feina feta i ens hi posem!

Funcionament als projectes

A Trucs, a l'hora d'engegar projectes, tenim en compte diferents coses que en branques inferiors. Per exemple, un fet important moltes vegades és que per tal de tenir suficients recursos econòmics per la ruta de l'estiu, els diners és una variable important a l'hora de prendre decisions. Tot i així, no hem de caure en l'error de moure'ns només per aquests interessos i és per això que a part dels extrajobs fem molts projectes educatius que ens fan créixer en aquesta etapa tant important de les nostres vides.

Els trucaires són més conscients de totes les fases ja que són protagonistes a cadascuna d'ella. El fet de ser pocs també ajuda a triar uns projectes més adients a tots els membres de la branca fet que acaba provocant una elevada motivació i un compromís comú especials a l'hora de dur-lo a terme.

Funcionament dels dinàmiques

- Petit grup: Clau per organitzar-nos, ja sigui en excursions o activitats.
- Compromís: S'intenta tenir sempre un compromís marcat amb tots els trucs de la branca per tal de no crear malentesos, ja que sempre es nota quan falta algú.
- Fraternitat universal: És un dinamisme que el duen a terme sense donar-se'n compte, mitjançant, per exemple, l'implicació a la festa de la castanyada.
- Progrés personal: S'aplica al dia dia, mentre aprens coses noves amb gent de la branca (trucs i animadors) i et dones compte que estàs creixent i en pocs mesos seràs cap.
- Joc institucional: Tot i que sovint quan preparem activitats ens organitzem per grups i comissions, els rols que agafa cadascú, sovint són diferents i el que agrada als Trucs, és només provar responsabilitats sempre que poden.

TRUCs, la culminació d'un trajecte

Fent la revisió de la ruta del 2014-2015 ens vam adonar que els transcurs dels dos anys de trucs, es com treure's el carnet de conduir. A Truc I, mitjançant la descoberta comencem a aprendre què és el que volem que sigui trucs per a nosaltres, ja que cada grup de trucs és diferent. Quan estem a mitjans de Truc I, podem dir que ja comencem a conèixer la forma de treballar que més s'adequa a nosaltres. Quan fem la preparació i desenvolupem la ruta fem les pràctiques de tot allò que hem après durant la vida escolta i acabem de consolidar la branca. A Truc II, amb tot l'aprenentatge anterior podem elaborar el camí que nosaltres volem, sempre amb l'acompanyament dels animadors. És al finalitzar Truc II, quan ens podem treure la L de "novatos" de la motxilla i podem emprendre de la millor manera possible tot allò que hem estat somiant des de Potes, ser ~~CAPS~~ uns ESCOLTES DE CAP A PEUS.

Sabies què...?

...

MEG va fer un llibre que es diu "Mètode de Truc" amb la intenció que els animadors i animadores de Truc disposin d'un llibre útil, complet i ric. A part d'això, ajuda a saber dinamitzar i encarar l'última etapa d'un nen/a que en uns anys passarà a ser cap.

...

6. EXECUCIÓ DEL PROJECTE

Durant tot el curs, i al llarg de totes les activitats que duem a terme tant en nom de l'Agrupament com de cada branca en concret, es quan podem aplicar tot el que hem explicat fins ara, l'anomenat Projecte Educatiu d'Agrupament o PEA.

Podem dir que en aquest punt parlem de l'acció, passar a la pràctica tot el que hem estat explicant a nivell teòric. Moltes d'aquestes aplicacions pràctiques ja les tenim tant interioritzades que són in comptables les vegades que estem aplicant el PEA sense ser conscients. Però en d'altres ocasions som nosaltres com a equip de caps els que, de forma clara i amb uns objectius ben pautats i estructurats, l'apliquem per tal d'arribar a tots els racons necessaris per mantenir la execució d'un PEA amb que tot l'Agrupament creu.

6.1. A nivell d'Agrupament

Si haguéssim de resumir amb poques paraules la tasca del nostre Equip d'Agrupament (altrament conegut com a "EA") podríem dir que son "vetlladors del correcte funcionament de tot l'Agrupament en general i de cada branca en concret". En altres paraules, són els caps visibles a l'hora de representar l'Agrupament i tracten de facilitar a cada branca al seu dia a dia, intervenint quan poden sorgir conflictes puntuals o s'han de gestionar temes que podrien saturar una branca.

Les principals eines que fan moure la nostra entitat com a Agrupament Escolta i Guia són les **RAs** (Reunions d'Agrupament), les **sortides de caps** i les **comissions/equips**.

- Les **RAs** (també conegudes arreu del moviment com "consells"), són reunions amb tots els caps de l'Agrupament on s'informa de l'estat de totes les branques i d'altres aspectes que poden arribar a ser rellevants; es presenten, debaten i decideixen aspectes que impliquen a la nostra entitat, i es un espai obert on tothom pot fer propostes i parlar sobre temes relacionats amb l'Agrupament. A aquest espai s'intenta arribar a la resolució de problemes o inici de nous projectes mitjançant un consens de tot l'equip de caps, que entenem que arriba després de posar tots en comú les nostres idees i debatre-ho obertament per arribar a un acord.

En aquest punt també podem parlar de les **revisió branques+EA**, unes reunions anuals que reuneixen els caps d'una branca i l'Equip d'Agrupament per parlar sobre l'estat del curs, revisió d'objectius, projectes a la vista i situació de l'equip de caps.

- Les **sortides de caps** son trobades que acostumen a ser de més de un dia de durada i que es fan de tant en tant, quan hi ha molta feina a gestionar (com podrien ser els moments de començament i de tancament de curs) o quan tot l'Agrupament es marca un objectiu comú. Un exemple d'aquests sortides podrien ser la **SOCA** (Sortida de caps) que es realitza per preparar l'inici de curs, la **CACA** (Campament Cap) que es du a terme al campament i on es revisa tot el curs passat i la **SOPE** (Sortida Pedagògica), una sortida que busca formar en una temàtica en concret a tots els caps interessats durant tot un cap de setmana.
- Les comissions i equips són formades per un grup de caps. Les primeres, amb representació de membres de totes les branques; i la segona, formada per un grup heterogeni amb mateixes inquietuds. Ambdues són un espai que, amb l'excusa de treballar per un mateix fi, es generen relacions interbranquials que beneficien la cohesió del grup.

Recordem que els equips es creen de nou cada any, segons com l'equip de caps d'aquell curs trobi pertinent. Alguns exemples d'equips d'alguns cursos que s'han creat son: gènere, natura, sostenibilitat, inclusió...

Les comissions es repeteixen any rere any i alguns exemples són:

- **SoCa:** La SOCA és la Sortida de Caps prèvia a l'inici de curs, per preparar l'entrada al nou curs i fer pinya amb tots els caps. La comissió s'encarrega de organitzar-la i dinamitzar-la.
- **Pas de Branca:** Organitza el Pas de Branca que es celebra anualment a Sant Eloi.
- **Cauco Nadal:** Prepara tant la cantada de nades com el Cauco (Cau Comú amb totes les branques de l'Agrupament juntes) on s'assaja i es dinamitza.
- **Sopar de Nadal:** Prepara un sopar de nadal amb contingut exclusivament festiu.
- **Marató Tv3:** Defineix la nostra participació a la Marató de TV3 que s'acostuma a celebrar durant el mes de desembre.
- **Sogra:** La Sogra és la Sortida d'Agrupament. La comissió és l'encarregada de trobar lloc, dibuixar l'eix i tenir tots els detalls controlats per una sortida tant multitudinària.
- **Fem Servei:** Un cop a l'any, totes les branques ens ajuntem per fer un servei comú per Tàrraga. Alguns precedents són la recollida de deixalles per Tàrraga o l'organització de un mercat d'intercanvi.
- **Buscar camp:** S'encarrega de buscar camp per passar els campaments d'estiu dels PT, LLiDs, RiNGs.
- **SoPe:** La SoPe és la Sortida Pedagògica, una sortida de caps amb unes finalitats pedagògiques. Els caps expressem als membres de la comissió quines necessitats educatives tenim i busquen formacions per realitzar durant l'excursió.

6.2. A nivell de branques

L'eina bàsica de funcionament de un equip de caps, sigui quina sigui la branca, és la **reunió branquial** dels membres de l'equip de caps en qüestió. Aquests reunions són habituals i s'utilitzen per preparar **caus, projectes, excursions i campaments**. Precisament aquests tres últims conceptes són els mitjans pels quals els caps fem l'execució del projecte:

- **Caus:** es el dia a dia (o dissabte a dissabte) de l'Agrupament, l'essència del moviment. Cada cap de setmana (acostuma a ser els dissabtes a la tarda) l'equip de caps es troba amb tots els escoltes i noies guies de la seva branca per fer un seguit d'activitats que sempre tenen com a mínim un aroma de mètode escolta. Mitjançant els dinamismes i amb els valors que la llei escolta i guia desprèn, **intentem que cada cau aporti un aprenentatge personal a cada nen/a**, tenint en compte el tempo de totes les fases que cada branca ha de passar durant tot el curs (coneixença, cohesió de grup, desenvolupament de projecte, ple funcionament i comiat).
- **Projectes:** durant els caus de cada dissabte, es van cuinant els projectes que la branca vol desenvolupar durant el curs. Com ja heu pogut veure durant tot aquest PEA, l'educació per projectes és un tret distintiu molt important de l'escoltisme, ja que promou l'aprenentatge a través d'una Pedagogia del Projecte que ja hem deixat clara en al punt 3.3. d'aquest document. A més, els projectes són eines molt importants per treballar segons quins objectius i valors, ja que el fet de ser conscient de totes les fases del projecte **ajuden al nen/a a involucrar-se i agafar compromís directament amb una temàtica que l'interessa**.
- **Excursions:** durant el llarg del curs, un dels moments que més esperen els nens i nenes són les sortides. És un moment de màxima desconexió de la rutina a la que estan acostumats i on tenen espais compartits únics i especials, que molt difícilment poden viure un dia qualsevol. Pels caps **es una molt bona oportunitat per tal de treballar diferents aspectes en funció de l'alçada de curs on ens trobem, aprofitant l'ambient de germanor que s'acostuma a viure en elles i la motivació i**

ganes que tenen tots els nens. D'excursions, també n'hi ha de diferents tipus: de branca, d'Agrupament, de demarcació i de moviment. Evidentment, a cadascuna d'elles es treballa uns aspectes o altres en funció dels objectius de cada sortida.

- **Campaments/Ruta:** El moment on es culmina el curs i el més esperat pels infants i joves. És el moment on les emocions es viuen a flor de pell i on més s'aprofundeixen les relacions i on es pot incidir més en el treball individual. Pels caps **es un espai on es sol treballar molt el progrés personal, l'autonomia dels infants i joves, i també crear espais de cohesió i treball en grup.** A vegades s'aprofita per tancar el projecte del curs; o, en cas de TRUC 2, realitzar el projecte final. Sigui com sigui, els campaments o ruta és l'espai d'oportunitat per excel·lència per treballar plegats i aprofundir en el mètode.

6.3. Calendarització

Abans d'anar a l'explicació temporal del que dura l'aplicació del Projecte Educatiu, creiem convenient explicar les diferents fases que tota branca passa al llarg durant del curs. Al llibre "**Codi Obert**", on Minyons aporta un programari lliure per a caps, es defineix una pauta amb 5 fases concretes per les que passem al llarg del curs:

- **Trobada:** *No és el temps per a grans projectes, sinó per activitats curtes, que deixin un bon regust, que intensifiquin les interaccions i els intercanvis. Els nois i noies s'han de descobrir o redescobrir (si ja van coincidir fa 3 anys).*
En aquesta fase de trobada, que dura entre un i dos mesos en funció de l'edat, l'equip de caps és vist amb bons ulls. Ningú el qüestiona, i els membres del grup es deixen portar força per la iniciativa —necessària— que porten a terme els educadors.
- **Presa de consciència:** *No és moment per a grans projectes sinó per anar motivant i anar plantejant la importància del grup en el seu conjunt. Baixa intensitat de reptes i molta seguretat són dues receptes senzilles per a aquesta fase de presa de consciència*
- **Contracte:** *Cada branca ha d'agafar el seu propi ritme. El que sí resulta important és que la constitució formal del grup vagi concloent, i que el grup entri de ple en allò que podem anomenar la fase de contracte. El grup, amb l'ajut dels caps, ha de portar a terme un procés en el qual se sentin les bases reals d'una bona convivència, i es comencin a intuir els primers esborranys de propostes per a projectes futurs. Cal que cada membre del grup se senti vinculat a la resta a partir d'un contracte de valors inspirat en la llei escolta i les opcions. Els caps, més que imposar, han de fer testimoniatge, ajudar el grup a pensar, i sobretot deixar fluir.*
- **Plena activitat:** *La fase de plena activitat, que comença en Conèixer les etapes del procés ens ha de ser útil als educadors per comprendre millor el projecte de grup que pren vida de forma autònoma 113 algun instant entre reis i carnestoltes, no queda exempta de problemes, de coses que no acaben de funcionar. Això és bo i necessari i a més, a diferència de moments anteriors del curs, la seva resolució es fa de forma més àgil i genera elements de satisfacció important en el grup com a fita aconseguida*

La fase de plena activitat, si no hi ha cap dalta baix, acostuma a durar fins a final de curs, quan els capvespres tebis dels últims dies del campament d'estiu engeguen una nova fase

- **Comiat:** *És un període en el qual l'activitat deixa de tenir importància, allò que està fet ja està fet. L'energia del grup es torna a centrar en les relacions, en avaluar positivament el curs que s'acaba – ja ningú se'n recorda dels embolics del primer trimestre i, si algú ho fa, es minimitzen – i en preparar-se per a la separació. Els caps també tenen un paper molt important a l'hora d'ajudar el grup a fer una valoració del que ha suposat aquesta etapa que finalitza per al creixement personal*

de cadascú, i preparar el canvi que s'acosta... i que generarà un nou cicle que obrirà amb la primera seqüència de trobada.

Una vegada explicades les fases per les quals totes les branques passem, passem a la calendarització del nostre curs, que s'estructura amb 3 trimestres i culmina amb la ruta o campaments:

- **1r trimestre:** El curs dona el tret de sortida amb el Pas de Branca i culmina a les vacances de nadal. S'acostumen a dur a terme les fases de trobada, presa de consciència i inici de la fase de contracte. Durant aquest període s'acostuma a fer la primera sortida de branca i es duen a terme projectes com la col·laboració amb la Marató i les Nades.
- **2n trimestre:** Comença passades les festes de Nadal i acaba amb la sortida de Setmana Santa. Aquí es quan el grup comença a funcionar a ple rendiment (fase de plena activitat) i es comencen a realitzar els grans projectes del curs. Els projectes tendeixen a ser més a nivell branquial i la sortida d'Agrupament (on es fa la imposició de fulard a tots els nous escoltes de l'Agrupament) acostuma a ser durant aquest període.
- **3r trimestre:** Dura des de Setmana Santa fins els campaments o ruta. La màquina ja rutlla a tota màquina i a part de fer altres projectes o culminar-los, es té a l'horitzó els campaments o ruta. Tendeix a ser època on la motivació va *in crescendo* i és l'època on es realitzen sortides de demarcació o a nivell de moviment.
- **Campaments o ruta:** El moment més esperat de l'any, poques paraules cal dir als qui ja hem viscut una aventura d'aquest tipus. L'amor de cau s'apodera de tota la branca i es passen uns dies molt especials amb un grup de persones amb qui portes compartint tot un any d'experiències. L'última fase, la de comiat, arriba a l'última nit, i acostuma a ser molt especial i plena de sentiments.

6.4. El projecte a nivell de moviment

Cada 3 anys, MEG elabora un Pla Estratègic que detalla com es pretenen assolir tots els objectius marcats com a entitat. Aquest curs 2015/16 es va presentar i aprovar a la AGO (Assemblea General Ordinària) aquest Pla Estratègic, resumit de la següent manera:

Amb tots els matisos que correspondrien, es com aquesta part d'execució del projecte del PEA, tenint en compte que la "A" de Agrupament hauria de passar a ser la "M" de Moviment o de Minyons i vetlla per objectius d'un moviment representat per milers de escoltes i voluntària del país.

A nivell d'Agrupament, moltes vegades compartim aquests idees i d'altres ens toca crear dinàmiques dins l'equip de caps per profunditzar i crear consciència. Cal ser partícips amb el moviment per tal de no sentir-nos deseparats per MEG en els moments que més necessitem, ja que la nostra relació amb ells ha de ser constant i enriquidora i no pas puntual i mode "apaga-focs" com estem bastant acostumats.

7. AVALUACIÓ

La GR (Gran Revisió)

Un PEA ha de ser un document actiu, viu, actualitzat i útil. Fer aquest document ha estat un camí molt llarg i finalment hem arribat al cim, però com tots els que us heu interessat per aquest document sabreu, el més important d'una ruta, un GR, un pic o una caminada no és el moment que arribem al final, sinó els records que ens enduem i les experiències viscudes. Aquests records moltes vegades els fem servir per fer les revisions i fer que la pròxima aventura sigui encara més excitant.

I aquesta part, va d'això: que l'equip de caps tinguem aquest PEA com una eina útil que ens ajudi tant en situacions puntuals com en organització a nivell intern, i que d'altra banda sigui un document que mostri fidelment qui som a l'Agrupament Escolta i Guia Mestre Güell Roger de Llúria per tots els que s'interessin sobre la nostra manera d'educar.

Per garantir aquests i altres objectius marcats a nivell intern, s'ha creat una comissió vetlladora del PEA (COPEA) que mira que el document estigui actualitzat i al curs actual i que és valorat correctament tant a nivell intern com extern. Per saber això, es té feedback constant per tal de ser conscients com a Agrupament fins a quin punt estem implicats amb el document del PEA, si ens el creiem i si l'apliquem. La COPEA és l'encarregada també de dinamitzar espais per afavorir la crítica i revisió del document.

Per revisar l'interès a nivell extern, s'ha creat un formulari al lloc web de cautarrega.cat (d'on es pot consultar el PEA) perquè la gent faci les seves opinions de forma addicional i proactiva,

El PEA és un document que s'haurà d'actualitzar com a mínim 1 cop a l'any i que implica a tot l'Agrupament, per això, per acabar, volem insistir amb la idea de la Gran Revisió. Cada curs és una oportunitat de creixement a nivell educatiu per tots els caps, un camí que fem acompanyats tant amb els altres caps com amb els infants, i cada any s'hi podrà afegir coses noves i interessants.

Així que, si has arribat fins aquí, entendràs que volem conèixer la teva opinió per seguir millorant com a CAU amb tots els aspectes. Ens ajudes i ens dones la teva opinió?

Com més caminem i més siguem, millor serà la GR del PEA.

AEiG Mestre Güell Roger de Llúria

AGRAÏMENTS

*A totes les persones que han format part de la redacció del PEA
i que han treballat per construir aquest projecte.*

Miquel Ramón

Marta Bobet

Pau Closa

Guillem Solé

Roger París

Eric Tonijuan